

ג'ניפר הופמן

מתקשרת את המלאך אוריאל

כל מסרי שנת 2008

מאנגלית: סמדר ברגמן

© כל הזכויות שמורות.

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לתרגם, לאחסן במאגר מידע, לפרסם, להעביר, לשדר או לקלוט, בכל דרך או בכל אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני, או אחר כל חלק שהוא מהחומר שבקובץ זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בקובץ זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמו"ל.

אוריאל מרפא אמנות הדמיון

כפי שאנו מדמיינים את המציאות שלנו, כך היא. האם זה באמת קל כל-כך? האם אנו יכולים לדמיין שפע, בריאות טובה, אהבה ללא תנאי, אושר ושלווה? אם כך הוא, מדוע אין לנו את הדברים הללו ברגע זה? התשובה פשוטה ומורכבת גם יחד. התשובה הפשוטה היא כיוון שאיננו מאמינים באמת שקל כל-כך לקבל את כל מה שאנו רוצים. התשובה המורכבת יותר היא ששכחנו כיצד לתרגל את אמנות הדמיון. כיוון שמה שאנו רוצים בחיינו פשוט ממש כמו הלמידה כיצד לדמיין זאת.

במקום כלשהו בין הדמיון והמציאות שוכן הניסיון. הניסיון נובע מן העבר, ובמקום כלשהו לאורך הדרך, הניסיון שלנו לימד אותנו שאיננו יכולים לקבל את מה שאנו רוצים, שהחיים קשים, שהסבל קודם לשמחה ושהוא אינו מבטיח כלל שהשמחה תבוא בעקבותיו. אנו יודעים זאת משום שבנקודה מסוימת בזמן דמיינו את מה שרצינו וכאשר דבר זה הגיע, הוא אכזב אותנו או גרם לנו כאב. לכן למדנו לא לבקש דבר או לבקש פחות ממה שאנו רוצים ואז לצפות לחוסר שביעות רצון מהתוצאות.

כאשר אנו מאמינים שניסיון העבר שלנו הוא אמת המידה להווה, אנו מלמדים את עצמנו לברוא עתיד שהוא העתק מדויק של העבר. כל עוד אנו מאמינים שהדבר נכון, הנסיבות העכשוויות שלנו תמיד יחזרו על העבר. אבל אם נאפשר לעצמנו לדמיין דבר-מה שונה, אנו יכולים לשנות זאת ולברוא מציאות שונה עבור עצמנו. כדי שהדבר הזה יתרחש עלינו לעשות שני דברים:

להיות מוכנים לנסות;

ולהאמין בכוח שלנו לדמיין את המציאות שלנו.

עד שלא נעשה מאמץ אמיתי לשנות את המציאות שלנו, לא נהיה מודעים לעד כמה אנו מרגישים בנוח בנוגע לעבר. ברגע שאנו מנסים לשנות את מה שאנו עושים, פחדים, ספקות וחששות מסוגים שונים צצים ועולים ממעמקי התת-מודע שלנו, מזכירים לנו שאף-על-פי שאיננו מרוצים מהנסיבות הקיימות שלנו, הרי שניסיונו זאת בעבר ודברים לא נעימים קרו. בכל פעם שאנו מנסים לדמיין, להגשים את החלומות שלנו במציאות, אנו חייבים להתמודד תחילה עם הפחד שלנו. היכולת שלנו לדמיין מציאות שונה מתבססת על מה שחזק יותר ~ הפחד שלנו או החלומות שלנו. אנו חייבים להיות מוכנים לנסות, למרות הפחדים שלנו, ולהתחיל לדמיין את המציאות שלנו.

התנסויות העבר הלא נעימות יכולות לגרום לנו לחוש חסרי אונים ואם אנו מרגישים שהחיים שלנו יצאו מכלל שליטה, הרי איננו חשים שיש לנו יכולת טובה לגבי ניהול הדברים שכבר בראנו, ועוד פחות לגבי הניסיון לברוא משהו אחר. כאשר אנו בוחנים את העוצמה האישית שלנו מנקודת המבט של מה שאירע, אנו שוכחים שכל שאנו חווים הוא בריאה שלנו. אם נזכור שהרגשנו חסרי אונים כאשר בראנו את הנסיבות הללו, אנו נביט במצב מהפרספקטיבה הנכונה. אם אנו מקבלים

החלטות כאשר אנו חשים חסרי אונים, התוצאה תגשים את חוסר האונים שלנו. אבל אם נקבל החלטות מתוך עוצמה, התוצאה תהיה שונה לגמרי.

למידת אמנות הדמיון מחייבת תרגול ומיקוד. התחילו במשהו שאתם באמת רוצים ודמינו אותו כחלק מהמציאות שלכם. הרגישו בשמחה שתחוה כאשר הוא יתגשם בחייכם. ביטחו שכל מה שאתם רוצים יבא אליכם מתוך תזמון אלוהי. דעו שהוא שלכם משום שאתם רוצים בו ומשום שהיקום תמיד מביא לנו את מה שאנו רוצים. דעו שהוא יכול להיות שלכם משום שאתם ראויים לכך ~ היקום אינו שופט האם אתם ראויים או לא. לבסוף, זכרו שאתם עוצמתיים לאין שיעור; אתם חלק מהמקור, והעוצמה לדמיון היא שלכם ברגע שתאמינו בכך.

המסר של אוריאל עמדו באמת שלכם

הסוד לחוויית אהבה בלתי מותנית, שפע, נסים ושמחה בכל חלק של חייכם הוא לזכור שאתם ישויות רוחנית, אלוהית ועוצמתית. היכולות שלכם בלתי מוגבלות ואתם תמיד מחוברים למקור. וזוהי אמת מהותכם. ברגע שאתם מגלים את האמת שלכם ומאפשרים לשכל לעבוד בהרמוניה עם הרוח, אתם ניצבים בזרם האנרגיה האוניברסלית ומשיגים רמות הוויה גבוהות יותר. שום דבר לא יכול לקחת הוויה זו מכם אלא אם אתם מאפשרים זאת.

הרוח אינה חווה כאב, אומללות, פחד ובדידות. אלה הן חוויות של השכל. הרוח אינה מבינה או מכירה עוני, אכזבה, כשלון או עצבות. אלה הן חוויות של השכל. הרוח יודעת שבכל דבר קיימת ברכה וזוכרת מה באתם לכאן לחוות. הרוח מחזיקה באמת בעוד שהשכל מאמין באשליה.

כאשר אתם חיים מהשכל, אתם חיים את האשליה. כאשר אתם חיים בהרמוניה עם הרוח, אתם מסוגלים להתעלות מעל לאשליה ולברוא מציאות שמשקפת את העוצמה והאלוהות שלכם. הבחירה היא שלכם. השכל מאמין שמה שאתם רוצים נמצא מעבר להישג ידכם. השכל מאמין שאתם פחות ממושלמים ובעלי מגבלות. הרוח יכולה לקחת אתכם מממלכת הבלתי אפשרי לממלכת האפשרויות הבלתי מוגבלות. כאשר השכל והרוח נמצאים בהרמוניה, נסים וטרנספורמציה מתרחשים.

כאשר הם עובדים יחד, השכל והרוח נעים קדימה באמת, ניצבים איתן בידע האלוהות והעוצמה שלכם. שוב לא תזדקקו לברוא תוהו ובוהו ודרמה, חיי פחד וספק או להתנסות במגבלות. אף אחד לא יכול לגרום לכם להאמין שאתם לא מושלמים, חסרי אונים או לא ראויים. העולם תמיד יציג בפניכם את אשליית חוסר האונים ~ אך אינכם חייבים לקבל אותה כאמת שלכם. הגעתם לכאן כדי לשנות אשליה זו למען עצמכם ולמען האנושות. עמדו באמת שלכם, קבלו את האלוהות שלכם, התחברו שוב למקור ובראו עולם שבו השלום, השמחה והאהבה הבלתי מותנית הם האמת של כולם.

חיי שפע

כל אחד מאיתנו רוצה שפע בחייו ~ אנו רוצים הרבה כסף, אהבה, הצלחה ואושר. בהיעדר הדברים הללו, אנו מאמינים שהשפע אינו נוכח. הסיבה היא שאנו נוטים לתאר את ה"טוב" שבחינו כשפע ואת ה"רע" שבחינו כמחסור. אי לכך, אנו מאמינים שאם יש לנו כסף, אהבה, הצלחה ושמחה, אזי יש לנו שפע. ואם אין לנו את הדברים הללו, אין לנו שפע, או שיש לנו מחסור. אבל זו טעות. אנו מצויים במצב של שפע כל הזמן. בין אם יש לנו את מה שאנו רוצים או לא, תמיד יש לנו שפע בכל תחום של חיינו.

הנטייה שלנו לשייך את השפע רק לטוב שבחינו היא שמטעה אותנו ושגורמת לנו לחשוב שאיננו מסוגלים להגשים את מה שאנו רוצים או שאיננו מבורכים כאשר אנו בוחנים את חיינו ורואים רק בעיות או מחסור. אם נשנה את הגדרת השפע שלנו מ"עושר" ל"כמות גדולה", נוכל לראות שני דברים: היכן יש לנו שפע וממה יש לנו שפע. אז יהיה בידינו המידע הדרוש כדי להגשים את מה שאנו רוצים באמת.

בעזרת הגדרה חדשה לשפע, נוכל לראות את חיינו בדרך שונה ביותר. האם קיימים תחומים בחייכם שאינכם מרוצים לגביהם? אזי יש לכם שפע של חוסר סיפוק. האם יש לכם מעט חברים ורשת חברתית מצומצמת? אזי יש לכם שפע של בדידות. האם אין לכם די משאבים כלכליים? אזי יש לכם שפע של מחסור. האם אתם משתוקקים להתחיל בנתיב חדש בחייכם אך אינכם מצליחים לצעוד את הצעד הראשון? אזי יש לכם שפע של פחד וספק.

כאשר יש לנו דברים רבים בחיינו שאיננו אוהבים, למשל מערכות יחסים בעייתיות, עבודה לא מספקת, מחסור בכסף, בעיות עם משפחה וחברים, אנו חושבים שאין לנו שפע. יש לנו שפע, יש לנו שפע של דברים רבים שאיננו אוהבים. מי אחראי לכך? רמז: זה לא היקום. היום רק מגיב לבקשות שלנו. הוא אינו שופט אותן או מזכיר לנו לבקש דברים שיאמללו אותנו.

מדוע אנו מגשימים שלא מדעת את שאיננו אוהבים? יכולות להיות לכך סיבות רבות, למשל הרגל, פחד, ספק, שיעורים קרמתיים או האמונה שלנו שאיננו ראוים להצלחה, עושר ואהבה. דבר זה לבדו יכול להיות סיבה לכך שיש לנו שפע של דברים שלא מביאים לנו שמחה, שלוה, הצלחה ואהבה. היקום מעניק לנו את מה שאנו מבקשים, לא פחות ולא יותר.

ברגע שאנו יודעים היכן קיים השפע, אנו יכולים להתחיל להתמקד בבריאת שפע של דברים שאנו רוצים ופחות מאלה שאיננו רוצים. שינוי הדברים שאנו מושכים אל עצמנו קל כמתן תשומת לב למה שאנו מבקשים, לאופן שבו אנו מבקשים ולאמונות שלנו. אף-על-פי שאפשר שאיננו אומרים ליקום: "אני רוצה עבודה לא מספקת", האמונה שלנו שלא נהיה מאושרים בעבודה או שלא נוכל למצוא עבודה שתספק אותנו או אפילו עבודה ששכרה הוא השכר שאנו מאמינים שיספיק, די בה כדי לברוא עבודה לא מספקת.

לא די לבקש את מה שאנו רוצים ~ האם אנו מאמינים שאנו יכולים לקבל זאת ושאונו ראויים לכך? אם לא, לא נזכה לקבל משהו שבאמת מספק אותנו בכל דרך. כל שאנו חושבים, אומרים ועושים משפיע על מה שאנו מושכים אל חיינו. המחשבות שלנו מכילות אותה כמות של אנרגיה כמו המילים שלנו, ולכן אם נאמר שאנו רוצים שותף אוהב בחיינו אך איננו מאמינים שנמצא שותף שכזה, אל לנו להיות מופתעים אם אנו נותרים בבדידותנו עוד יום, חודש ושנה.

אחד הדברים הקשים ביותר שנוכל לעשות הוא לשנות את האמונות שלנו לגבי היותנו ראויים. הדבר מחייב ערנות קבועה כלפי המחשבות והמילים שלנו. אנו חייבים לבצע מאמץ כנה לזכור שאנו ישויות רוחניות, אלוהיות ועוצמתיות, שיש לנו את היכולת לברוא את כל שאנו רוצים. כל שנמצא כעת בחיינו הוא תוצאה של משהו שביקשנו, בין אם במודע או שלא במודע, דבר-מה שהאמנו שמגיע לנו ושאותו נמשיך להגשים עד אשר נשתנה.

מה קיים בשפע בחייכם? האם הם זורמים באופן חלק ואתם מאושרים מכל היבט של המציאות שלכם? אם לא, זכרו שאתם בראתם שפע, אתם פשוט לא מרוצים ממנו. ברגע שתבינו זאת, תוכלו למקד את מאמצי ההגשמה שלכם בבריאת שפע של הדברים שיביאו לכם הצלחה, שמחה, אהבה ושלווה. נטרו את המחשבות והמילים שלכם, סקרו את האמונות שלכם ושנו את אלה שמגבילות אתכם, פעלו כאשר הדלתות נפתחות והזדמנויות מופיעות וצעדו אל תוך עוצמתכם. בראו שפע של דברים שגורמים לכם לברך בשמחה כל יום ולחיות את חיי החלומות שלכם. יש בכוחכם לברוא שפע ~ השתמשו בו כדי לברוא שפע של שמחה וברכות.

השפע והאשליה

השפע קיים בכל היבט של חיינו ואינו קשור כלל לכסף או לחפצים. בכל מקום שבו אנו מאמינים שהשפע קיים בחיינו, אנו מושכים עוד שפע עם כל מחשבה, מילה או פעולה. מצב השפע שלנו או סוג השפע שיש לנו בחיינו, תלויים בתפיסות שלנו לגבי הכוח והיכולות שלנו. הדבר אותו אנו תופסים כשפע או כמחסור תלוי בנקודת המבט שלנו ביחס לאשליה.

ברגע שאנו מתחילים לשלב את העצמי הרוחני ואת העצמי החומרי שלנו, דבר-מה מתרחש בדרך שבה אנו תופסים את חיינו. הדברים שפעם הפריעו לנו חדלים להפריע. אנו מתחילים להבין כיצד הדברים זורמים, חווים כיצד אנו יכולים לשנות את האנרגיה שלנו ולברוא דבר-מה חדש. ההבנה שלנו לגבי האופן שבו הדברים נראים והמהות האמיתית להם משתנה. ואנו מתחילים לראות שקיימת אשליה חומרית ומציאות רוחנית ושסוג השפע שיש לנו תלוי באופן שבו אנו תופסים את המציאות שלנו.

זהו טבעו של העולם החומרי ~ להתמקד בפרט, באומללות ובמחסור. טבעו של העולם הרוחני הוא להאמין באהבה בלתי מותנית, בשמחה, בשלווה ובשפע בכל הדברים, אשר משקפים את השלמות שלנו. מנקודת המבט החומרית, החיים קשים, אנו חייבים לעבוד קשה והשמחה והאהבה שמורות לבני מזל מעטים. אך מנקודת המבט הרוחנית, לכל אחד מעמנו עוצמה בלתי מוגבלת להגשים את צורכינו ואנו בוראים-שותפים עם היקום. השפע תמיד קיים והאופן שבו הוא מתגשם בחיינו תלוי בשאלה האם אנו מאמינים לאשליה ~ מפחדים ~ או למציאות הרוחנית, אשר בה כל היבט של המציאות שלנו מלא באהבה בלתי מותנית והצרכים שלנו תמיד נענים בדרכים נפלאות.

העולם החומרי וכל אשר בו הוא אשליה; העולם הרוחני הוא המציאות האמיתית וכאשר נלמד למזג את השניים, אנו נחיים במציאות שהיא הן רוחנית והן חומרית, מציאות שבה נגשים בפיזי את העוצמה שלנו בדרך שתביא לנו שמחה. דומה שקשה להתחיל לצעוד בנתיב זה, בייחוד כאשר מצב השפע הנוכחי שלנו הוא מצב של מחסור. קשה להיות אמיצים כאשר יש לנו חמישה שקלים בחשבון הבנק. כמו בכל דבר, זו הבחירה שלנו האם להגשים שפע מתוך אשליה חומרית או ממציאות רוחנית.

המסר של אוריאל העתיד עדיין לא נכתב

קיימות סיבות רבות בגינן עליכם להתמקד ולהיות לחלוטין ברגע ההווה. אחת מהסיבות היא שההווה הוא המקום בו אתם נמצאים בזרם אנרגיית היקום, המקום בו אתם בוראים את המציאות שלכם כרצונכם. סיבה נוספת היא שזה המקום בו מצוי העתיד שלכם, ברגע ההווה. העתיד עדיין לא נכתב עבורכם, עדיין לא נקבע. הוא קיים בשל מה שאתם עושים ברגע ההווה, לא בגלל מה שאתם עושים או מה שעשוי להתרחש אחר-כך.

כאשר אתם מתמקדים בעתיד, או במה שיתרחש בזמן שמעבר להווה, אתם מאמינים שבדרך כלשהי, העתיד יהיה טוב יותר מן ההווה. לכן, כאשר אתם מתמקדים בהצלחה וחושבים שהיא שוכנת בנקודת זמן מסוימת שמעבר לרגע זה, אתם למעשה מקרינים את המצב הנוכחי שלכם אל העתיד. העתיד נברא מן ההווה ולעולם לא יוכל להיות יותר ממה שקיים בהווה.

הכוונה, האנרגיה, המיקוד וההתחייבות שלכם לעצמכם ולבריאה של מה שאתם רוצים ומה שמשרת באופן הטוב ביותר את החלומות שלכם ברגע ההווה, הם שיקבעו מה יתרחש בעתיד. הנכונות שלכם להיות עוצמתיים עכשיו היא שבוראת עתיד עוצמתי. קבלת עצמכם כבעלי מגבלות כלשהן תברא זאת בעתיד, אלא אם אתם מוכנים לשנות את האמונות שלכם ביחס למה שאתם ברגע ההווה.

חשבו על חייכם כעל זרימה מתמשכת, כאשר כל חלק קשור לחלק הקודם. השלב הבא במסע שלכם יכול להיות עוצמתי רק כשלב שקדם לו. העתיד שלכם לא נקבע מראש לעולם, אין כוח בשמים או בארץ שיכול לברוא אותו עבורכם. כל היבט של האנרגיה האוניברסלית מגיב אליכם. העתיד הוא ההווה, הוא קיים בהווה. היו עוצמתיים בהווה ותבראו עתיד עוצמתי, עתיד שבו תשוקות לבכם מתגשמות בכל דרך.

המסר של אוריאל שחררו את הצורך

כל דבר במציאות שלכם משרת מטרה. אין בזבוז או חוויות לא דרושות. כל היבט של שיעור מחזיק בהבטחה ללמידה, לריפוי ולצמיחה. התקדמות בנתיב מתרחשת כאשר אתם משחררים את הצורך באותם דברים שמחזיקים אתכם במקום שבו אתם חשים תקועים. זהו מקום הפחד, הספק והחרדה. זהו המקום שבו אתם מרגישים שאתם צריכים ללמוד שיעורים ועד אשר תשחררו את הצורך בהם תמשיכו לחוות את אותם המצבים. אתם צריכים ללמוד כל שיעור רק פעם אחת, האמונה שלכם שעליכם להמשיך ולחזור על השיעור היא ששומרת אותו בחייכם.

אתם נעים אל מרחב ההגשמה המיידית ויכולים לברוא את השיעורים שמשרתים את הריפוי והצמיחה שלכם בדרכים שונות רבות. הצורך בשיעורים כואבים חלף, השיעורים יכולים לזרום בחופשיות אל חייכם ולצאת מחייכם. רק האמונה שלכם בצורך שלכם להיאחז באשליה היא שמותירה אותם בחייכם. כאשר אתם משחררים את עצמכם מהאמונה שהשיעורים צריכים להיות כואבים וארוכים, אתם יכולים להיכנס לממד שבו אתם מבינים במהירות את המטרה שלהם ומאפשרים לאנרגיה לנוע.

הצורך באשמה, בספק, בפחד ובסבל הותמר על-ידי החסד. זו האנרגיה שמשחררת אתכם מהקרמה, שמאפשרת לכם לתת לעצמכם את אותה סליחה שאתם מקבלים מהבורא ולהשתמש בעוצמה שלכם בדרכים שמכבדות את חלומותיכם. כאשר אתם משחררים את הצורך בכאב ובסבל בחייכם, אתם מקבלים חסד זה ונעים אל מקום של אהבה בלתי מותנית. אתם בוחרים ברמת הסבל שאתם רוצים לשאת בחייכם, אתם יכולים גם לשחרר את הצורך בסבל. למידה או ריפוי נוספים לא מושגים באמצעות עינוי.

אתם העוצמה המוחלטת במציאות שלכם ואם אתם מאמינים שאתם צריכים לחוות סבל וכאב, אתם תבראו אותם בחייכם. שחררו את הצורך בהם ואף-על-פי שעדיין תחוו שיעורים, אתם גם תצעדו בחסד ותלמדו אותם מתוך חמלה וסליחה, לכם ולאחרים. זו המתנה לה אתם ראויים בשל תקופות חיים שבהן הייתם מוכנים לעשות את העבודה שבאתם לעשות, ואתם זוכים בגמול בשל מאמציכם. שחררו את הצורך בכאב, בסבל, באכזבה, בפחד, בחוסר אונים ובמחסור. אתם יכולים לעשות זאת. אז צעדו אל תוך החסד ובראו את גן העדן עלי אדמות, עבור עצמכם ועבור העולם.

האם זה נכון עבורי?

לפני כמה שנים השתתפתי באירוע של מורה רוחני ידוע שלימד את נושא ההארה. כל הכרטיסים לאירוע נמכרו ואנשים התרגשו לקראת מה שילמדו. עזבתי מוקדם משום שלא התחברתי להוראה שלו. כאשר ידידה שאלה אותי מדוע עזבתי מוקדם, אמרתי לה שחשתי אי נוחות שהאירוע לא היה נכון עבורי. היא אמרה שגם היא חשה באי נוחות אבל רצתה להישאר למקרה שמשהו יתרחש. לא עלה בדעתי לעזוב רק בגלל שהיא חשה שההוראה שלו אינה נכונה עבורה.

כאשר אנו חווים את מסע הריפוי שלנו, התהליך עשוי להיות כואב ואנו יכולים לחפש אחר מורים שיעזרו לנו. לפעמים המורים הללו עוזרים ואנו יכולים ללמוד מהם. פעמים אחרות הם יכולים להוביל אותנו בכיוון שאינו נכון לנו. התנסות זו יכולה להיות גם כן חלק מהשיעור שלנו, בו נלמד להבחין ולבחור את המורים שלתחושתנו נכונים לנו. אף אחד לא יגרום לתהליך להתרחש מהר יותר ~ אין קיצורי דרך להארה.

הארה היא תהליך של למידה והבהרה. בכל פעם שאנו לומדים שיעור, אנו הופכים נאורים. בכל פעם שאנו מתמודדים עם פחד וגוברים עליו, אנו הופכים נאורים. בתהליך זה יכול לקחת חלק כל אדם בו אנו פוגשים. אפילו אנשים שלדעתנו חסרים רקע רוחני יכולים להיות מקור ההארה הגדול ביותר שלנו. ואנו יכולים לבחור את המורים שלנו על-ידי כך שנשאל את עצמנו האם מה שהם באים להציע לנו נכון עבורנו. במידה ולא, אנו יכולים למצוא מורה אחר.

מורים רבים יכנסו אל תוך חיינו, ולכל אחד מהם יש משהו להציע לנו. כאשר אנו זוכרים שזהו המסע שלנו, שרכשנו בהירות באמצעות הלמידה שלנו, אנו בוחרים מורים שישתתפו בתהליך זה. אך כל תרומה של מורה כרוכה בהשתתפות ~ הוא אינו יכול לתת לנו את מה שאיננו יכולים לברוא בעצמנו. השאלה האם משהו נכון לנו או לא מאפשרת לנו לבחור את הנתיב להארה שטוב ביותר עבורנו. ולעשות זאת בדרך ש"מרגישה" נכונה. השבוע, בחנו מי לדעתכם מסייע לכם בנתיב שלכם להארה. האם אתם מרגישים שהמידע נכון לכם? האם אתם מוצאים בהירות, האם הוא מבלבל או מנחם? אם לא, צעדו אל תוך עוצמתכם ובחרו מורה אחר. התהליך שייך לכם ובשליטתכם, וכאשר הוא נכון לכם, כאשר הוא "מרגיש" נכון, אתם רוכשים בהירות וצועדים בנתיב זה בשלווה.

של מי השיעור?

כעובדי אור אנו חביבים לאנשים אחרים ונדיבים מאוד עם הזמן, הכישורים והאנרגיה שלנו, לעתים עד לנקודה שבה אנו לוקחים על עצמנו שיעורים של אנשים אחרים. אנו עושים זאת כדי לעזור, כיוון שאנו מכירים את תהליך הריפוי והצמיחה ורוצים לעמוד לשירות. בדרך כלל זוהי מחווה לא מודעת שאיננו מודעים לכך שביצענו אותה עד אשר אנו מוצאים את עצמנו באמצע מצב, בדרך כלל דרמתי, כואב וקשה שמרוקן את האנרגיה שלנו. אז עלינו למצוא את הדרך החוצה, שהופכת אף היא דרמטית, כואבת וקשה. מתברר אז שהמאמצים שלנו לעזור יצרו עוד בעיות לעצמנו ולאחרים. אבל אנו יכולים לעצור תהליך זה באיבו על-ידי כך שנשאל של מי שהשיעור הזה?

לפני כמה שנים הפכתי מעורבת בדרמה משפחתית שכללה כמה מאחייניי שביקשו ממני לעזור להם בבעיה מסוימת. ההשתתפות שלי הידרדרה לכדי כך שהפכתי גם להיות חלק מהפתרון עד אשר כל המעורבים כעסו עליי ואני אפילו לא הייתי חלק מהבעיה המקורית. אבל אני אימצתי את השיעור כיוון שרציתי לעזור, וכשהכול נגמר, למדתי בעצמי כמה שיעורים. למדתי להתנגד לדחף להגיב, לשאול עוד שאלות, לראות את האחרים כעוצמתיים וכמי שמסוגלים להתמודד עם הבעיות שלהם. ולהציע תמיכה מבלי להפוך מעורבת בשיעורים של אחרים.

קל להפוך מעורבים בשיעורים של מישהו אחר, בייחוד אם אין הם מקבלים יחס הולם או אם מתעללים בהם בדרך כלשהי. אולם יש הבדל גדול בין להיות מועילים לבין לעזור, בין הצעת עצה לבין הפיכה לאחראים לפתרון. ככל שאדם נראה חסר אונים יותר, כך אנו מרגישים צורך גדול יותר להתערב ולהשתלט על המצב. אבל לכולם אותה עוצמה ותכופות סוג זה של שיעורים עוזר לאותם אנשים להבין שהם עוצמתיים ולשוב ולהתחבר אל עוצמתם. אנו יכולים לכוון אותם בכיוון זה מבלי לאמץ את השיעורים שלהם.

אנו יודעים מתי אנו מעורבים בשיעור של מישהו אחר כאשר המצב לא "מרגיש" נכון, כאשר אנו הופכים לאדם שעושה את העבודה וכאשר, כמו במקרה שלי, כולם לפתע מתעמתים איתנו. כעובדי אור אנו יכולים לעזור לכולם אבל איננו חייבים לעשות את העבודה עבורם. המתנה הטובה ביותר שאנו יכולים להעניק לאנשים אחרים היא להזכיר להם שהם עוצמתיים, להציע את הדרכתנו ותמיכתנו ואז לעמוד מן הצד בשעה שהם מוצאים את הפתרונות שלהם. אז הם ילמדו את שיעוריהם, תהיה להם הזדמנות לחוות את השימוש בעוצמה שלהם ולדעת שהם מסוגלים להתמודד עם השיעורים שלהם. ואנו נשמור על הגבולות שלנו ונחלוק את האור שלנו מבלי לברוא עוד שיעורים לעצמנו.

המסר של אוריאל למה לשאול למה?

אתם שואלים "למה" במצבים שבהם אינכם מבינים, שבהם אתם נפגעים, כועסים או מתאכזבים. אתם שואלים "למה" בקשר לדברים שהתרחשו בעבר, דברים שלגביהם אתם מרגישים חסרי אונים או שאינכם יכולים לשנות. אתם שואלים "למה" כאשר אנשים אינם חביבים כלפיכם או אינם מכבדים אתכם, כאשר הם מתייחסים אליכם באופן גרוע או אינם מעניקים תמיכה. זו דרכו של האגו להשאיר אתכם בעבר, להראות לכם היכן נכשלתם ולמנוע מכם לנוע קדימה. "למה" היא שאלה שהאגו שואל; לרוח לא אכפת "למה", משום שאין זה משנה. הרוח תמיד נעה קדימה, "למה" הוא חלק מן העבר.

הרוח תמיד מוכנה להגיב לשאלות כגון "מה למדתי?", "מה היה השיעור עבורי?" ו"מה הנתב העוצמתי ביותר עבורי?". היא אינה שואלת "למה" כיוון שאין זה משנה. אין תשובה לשאלה "למה". קרה דבר-מה, כיוון שאתם הבוראים של המציאות שלכם. ורק אתם יכולים לדעת למה בראתם את המצבים והחוויות שהם חלק מהריפוי ומהצמיחה שלכם. רק אתם יודעים את הסיבה מדוע, ועדיין זו שאלה שאתם שואלים את היקום ללא הרף.

אתם גם שואלים "למה" אנשים אחרים עושים את מה שהם עושים, ולא מקבלים תשובה. כל אדם פועל במסגרת גבולות רמת ההארה והקרמה שלו. עד אשר הוא הופך מודע לדברים הללו, הוא אינו חושב על מה שהוא עושה, הוא רק פועל. הוא אינו יכול להסביר לכם את הסיבה לפעולותיו כיוון שהוא לא יודע. האם אתם מסוגלים להסביר כל דבר שאתם עושים? האם אתם יודעים מדוע בחרתם בשיעורים מסוימים, משכתם אליכם אנשים מסוימים ובראתם נתיב חיים ומציאות ייחודי? אם אתם שואלים "למה" לגבי אנשים אחרים, אתם חייבים גם להיות מוכנים לשאול את עצמכם שאלה זו.

כאשר אתם נכנסים אל האנרגיה של הקיים, שוב לא תשאלו מדוע. אתם תחושו בנוח עם תפיסת השלמות ולא יהיה לכם צורך בהסבר. ברגע שהאנושות תהיה מוכנה לקבל את שותפותה עם היקום בבריאת רמות תודעה גבוהות יותר, לא תהיה סיבה לפקפק בעבר. כולם יחיו בהווה ותפיסת העבר תחדל להתקיים. משמעות הדבר היא שפחדים, פגיעות וכאבים ישנים שוב לא יהיו חלק מהחשיבה שלכם. נקמה ועונש יחדלו להיות גורם לפעולה והשלום והשמחה יהיו בגדר אפשרות לכולם.

מי נאור?

המסע הרוחני שלנו הוא נתיב בדרך אל ההארה, בו ניתנות לנו הזדמנויות רבות להירפא, לצמוח וללמוד על עצמנו ועל אחרים. בעת שאנו מתקדמים אל המטרה, אנו מחפשים אחר מורים ומדריכים שיעזרו לנו בנתיבנו, מחפשים את האנשים שאנו מאמינים שהשיגו כבר הארה או שהם יותר נאורים מאיתנו. אנו נוטים להאמין שהם יכולים לספק לנו שיעורי הארה ולהאיץ את התהליך. לכן כאשר אנו פוגשים באנשים שמלמדים אותנו שיעורים קשים, אנו מאמינים שמצאנו אנשים שהם פחות נאורים מאיתנו, ומפקפקים ברמת ההתפתחות הרוחנית שלנו עצמנו. אבל אנו מתייחסים לנושא בדרך שגויה, כיוון שכולם נאורים, בדרכם שלהם.

אין משמעותה של ההארה שעל האדם להיות בעל רמה רוחנית מפותחת או להגשים את מעמד המאסטר. ההארה היא חלק מתהליך ההתפתחות והצמיחה שהוא מסע החיים שלנו, והוא קשה לכל אחד מעמנו. עבור אנשים מסוימים, משמעות ההארה עשויה להיות התגברות על פחד או אמונה כלשהם. עבור אחרים היא עשויה להיות הגשמת מאסטריות רוחנית. אפשר ותידרש תקופת חיים שלמה לעלות ברמה אחת או אנו יכולים לעלות רמות צמיחה והארה רבות. היכולת שלנו להפוך לנאורים תלויה בדברים רבים, ובכלל זה בנכונות שלנו להירפא ולצמוח, ביכולת שלנו ללמוד ובמחויבות שלנו למסע הרוחני שלנו. אך יותר מכול, היא תלויה במה שבאנו לכאן ללמוד.

כל אחד מאיתנו נולד עם שיעורים שעליו ללמוד ובמשך הזמן אנו לומדים לזהות את השיעורים שלנו. כולם בסופו של דבר מכירים בעובדה שמצבים ונסיבות מסוימים חוזרים על עצמם בחייהם. השאלה האם הם בוחרים לזהות אותם ולעבוד עמם היא חלק מתהליך ההארה. אולי אלה שדומה שאינם צומחים מבחינה רוחנית הם מאסטרים רוחניים שהגיעו כדי ללמוד על פחד וכאב, והקשיים שהם חווים הם חלק מתהליך הלמידה הזה. האם הדבר הופך אותם לפחות נאורים? מי יכול לשפוט זאת עבורם?

משיכת מורים קשים אינה בבואה להארה, לא שלנו ולא של אנשים אחרים ~ העובדה שאנו מושכים אותם גורסת שקיים קשר ושאנו יכולים ללמוד אלה מאלה. החוויה היא חלק מהמסע שלנו. מה שכל אחד מאיתנו צריך ללמוד מאותה חוויה ידוע רק לנו. אולי אנו צריכים ללמוד על התנגדות ופחד. אולי אנו צריכים להיות כוח שלילי עיקש בחייו של מישהו כדי לעזור לנשמתו ללמוד. אולי אנו צריכים ללמוד להציב גבולות. אולי אנו צריכים ללמוד לאהוב את עצמנו. יהיו השיעורים שאנו חווים עם ובאמצעות אנשים אחרים אשר יהיו, ההארה מתרחשת אצל כולם. היא פשוט לא זהה אצל כולם.

כאשר אנו תופסים את ההארה כסוג של היררכיה רוחנית, אנו שוכחים שכולנו מושלמים וקשורים אלה לאלה. כל אדם נמצא תמיד ברמת ההארה המושלמת שיכול היה להשיג בכל רגע בחייו. זהו תהליך אינדיבידואלי, ולכן ההשוואות מיותרות. כאשר אנו משווים, אנו שופטים אחרים ותכופות גם את עצמנו. איננו יודעים אילו חשיבות או ערך יש לשיעורים של מישהו אחר, ממש כפי שאיננו מסוגלים לראות את הטווח המלא של החוויה אותה באה נשמתם לחוות. איננו יכולים לדעת מה הם שיעוריו של אדם אחר, ממש כפי שאיננו יודעים עד כמה חשובות עבורם התנסויות מסוימות.

אם נתייחס אל כולם כאל נאורים ונכבד את המסע שלהם, ללא קשר לסוג התנסויות החיים הכרוכות בו, ננוע אל מרחב של חוסר שיפוט, של קבלה ושל אהבה בלתי מותנית. זהו שיעור שכל האנושות חווה בזמן הזה. זה המקום בו עלינו להיות אם ברצוננו לאמץ את הזדמנויות השינוי ולברוא עולם שבו שלום, שמחה ואהבה בלתי מותנית נגישים לכול. כאשר אנו תופסים את כולם כנאורים, אנו מכירים במסע הנשמה שלהם ויכולים לבחור האם אנו רוצים לקחת בו חלק או לא. הדבר מאפשר לנו להחליט למי או למה נתיר לחלוק את המסע שלנו. והדבר יחזיר לנו את השלווה, בעת שנזכור שכולם נאורים ושכאשר אנו מאירים באורנו ועובדים על הבעיות האישיות שלנו, אנו מאפשרים לאנשים אחרים לעשות זאת גם כן, בשלמות מסע הנשמה שלהם הכולל צמיחה, ריפוי, אהבה ושיבה אל המקור.

המסר של אוריאל הדנ"א הרגשי שלכם

הדנ"א הפיזי שלכם קובע רבים מהמאפיינים הפיזיים והפסיכולוגיים שלכם. ככל שאתם חווים את השינוי, הדנ"א שלכם מופעל משני הסלילים שמגדירים כיום את האנושות ל-12 הסלילים הנגישים לכם בשעה שהרטט האנרגטי שלכם מתעצם. אבל יש לכם גם דנ"א רגשי שמחובר אל הדנ"א הפיזי שלכם והשניים משפיעים זה על זה. כדי להאיץ את הפעלת הדנ"א, יש לרפא את בעיות הדנ"א הרגשי.

הדנ"א הרגשי הוא מחסן הזיכרונות הרגשיים שלכם מכל תקופות חייכם. הוא גם מכיל את הקרמה והשיעורים שיש לכם עם קבוצת הנשמה שלכם. הוא שמכוון רבות מהמחשבות, שקובע את האמונות שלכם והרבה מההתנהגות שלכם. הדנ"א הרגשי ממלא תפקיד חשוב באופן שבו אתם בוראים את המציאות. כאשר אתם מתמודדים עם אנשים, מצבים או חוויות שמעלים זיכרונות מן העבר, הדנ"א הרגשי שלכם מופעל, כמו גם הקרמה, הדפוסים הקרמתיים וכל ההתנהגות המשויכת להם.

הפעלת הדנ"א הפיזי תעורר בעיות הקשורות לדנ"א הרגשי. תהליך זה מתרחש משום שהפעלת סלילי הדנ"א הנוספים והרטטים הגוברים שאתם חווים מסירים תמיכה מהדנ"א הרגשי ומהדפוסים שלו. המצבים והבעיות שצצים הם אותות לכך שמתרחשת הפעלה ושיש דברים לרפא. דומה שכלל שאתם קרבים להפעלה, כך אתם חווים קשיים רבים יותר, בדומה למשבר ריפוי. הסיבה היא שכעת אתם יכולים להיות מודעים לדפוסי הדנ"א הרגשי ורואים מה יש לרפא, לשחרר ולשנות.

הדנ"א הרגשי הוא שקושר אתכם לקבוצת הנשמה שלכם וכאשר הוא נרפא אתם מסוגלים להשלים עמה, משום שהאנרגיה הרגשית שהייתה קיימת ביניכם שונתה. ולאור ניקוי אנרגטי זה אתם חופשיים לבחור את מגוון הרגשות שתחו. אם הדנ"א הרגשי שלכם מכיל כעס, צער, פחד או עצב, אתם יכולים לבחור רגשות חדשים עבור המציאות שלכם, כיוון שזיכרונות הדנ"א הרגשי שלכם שוב אינם מכתיבים לכם. ככל שאתם מתקדמים בתהליך ההפעלה שלכם, היו מודעים לרגשות המוצגים בפניכם. הם מופיעים כדי שניתן יהיה לרפאם ולשחררם כחלק מתהליך הפעלת הדנ"א אשר יביא לכם הארה, התפתחות, שלוה ואהבה בלתי מותנית.

נתיב ההתנגדות המועטה ביותר

אחד האתגרים הכלולים בנתיב הרוחני שלנו הוא ללמוד כיצד להפוך את תהליך הצמיחה והלמידה לקל יותר. אנו יודעים שההתנסות עלולה להיות קשה, רבים מאיתנו נאבקו וסבלו רוב חיינו. אבל כמה קשה היא צריכה להיות? האם ההתנסות צריכה להיות קשה בכלל? הגענו לכאן כדי להביא את גן העדן אל האדמה ועבור רבים מאיתנו התהליך הזה כרוך תחילה, במידה מסוימת, בהתנסות קשה מנשוא. אך קיים גם נתיב של התנגדות מועטה יותר, שבו אנו יכולים ללמוד ולצמוח מבלי לחוות קשיים. ואנו מוכנים עכשיו להתחיל לשלב אותו אל תוך המסע שלנו.

כשאנו נולדים, קיים בנו הזיכרון עד כמה קשה היה מסע הנשמה ועם חוזה לרפא את הקרמה שלנו ולשנות את מערכות היחסים עם קבוצת הנשמה שלנו, כדי שנוכל לקדם את ההתפתחות הרוחנית שלנו. גלגולים קודמים רבים כללו לחימה ומאבק במטרה לחולל שינוי, להישמע ולהפיץ את האור שלנו לאלה שלא היו מוכנים לכך עדיין. לכן הגענו מוכנים להילחם למען המטרה שלנו, להפיץ את האור בכל דרך שנוכל, לבצע את המשימה, ואין זה משנה מה יידרש לשם כך. אבל האנרגיות הללו משתנות ודרך חדשה נגישה לנו עתה.

נתיב ההתנגדות המועטה ביותר הוא נתיב שבאמצעותו אנו צועדים אל תוך הזרימה, שבו אנו מאוחדים עם המטרה שלנו ולומדים את השיעורים שלנו מבלי לברוא עוד קשיים לעצמנו. יש שני נתיבים לכל שיעור, הנתיב הקשה והנתיב הקל. שניהם יביאו אותנו לאותו יעד ולאותה תוצאה. לא תמיד אנו רואים את הנתיב הקל משום שאנו מאמינים שהנתיב הקשה טוב יותר בדרך כלשהי או שנשיג יותר אם נתמודד עם קשיים. בשל האמונה שלנו הקובעת ש"ללא סבל אין רווח" בהקשר ללמידה הרוחנית, אנו בוחרים בנתיב הקשה ונאבקים ללמוד את השיעורים שלנו.

אנו בוחרים בנתיב ההתנגדות המועטה ביותר, או בנתיב הקל ביותר, כאשר אנו מצליחים להתנתק מהשיעורים שלנו, כאשר אנו מקבלים את "היש" ורואים את הברכה. כדי לראות נתיב זה אנו חייבים לשחרר את הפחד ולאמץ אהבה בלתי מותנית. ריפוי הדנ"א הרגשי שלנו והקרמה המשויכת אליו הוא חלק חשוב בתהליך זה. כאשר אנו מסירים את התגובות הרגשיות שלנו ואת התחושות המשויכות אליהן כגון כעס, אכזבה, פגיעה, ציפיות שלא נענו ועצב, כל השיעורים שלנו עוטים משמעות חדשה. הם הופכים להזדמנויות ללמידה במקום להוכחה שאיננו טובים מספיק, לא אהובים, חסרי ערך או לא ראויים למה שאנו רוצים. ואז אנו יכולים למצוא שלווה, משום שבנתיב ההתנגדות המועטה ביותר, אנו יכולים למצוא שלווה ללא תוהו ובוהו, אהבה ללא פגיעה ושמחה ללא כאב.

בכל שיעור קיימת נקודת בחירה, רגע שבו אנו יכולים לבחור את הנתיב הקשה או את נתיב ההתנגדות המועטה ביותר. כאשר אנו טעונים רגשית הבחירה אינה ברורה, אך היא קיימת ואנו יכולים תמיד לשנות את הבחירה שלנו. אין שום דבר שקובע שאנו חייבים לסיים את השיעור הקשה עד סופו המר. ברגע שאנו מבינים שיש דרך אחרת, קלה יותר, כואבת וקשה פחות, אנו יכולים לעצור ופשוט לעבור לנתיב הקל יותר. הדבר מחייב ניתוק משום שאנו חייבים להיות מוכנים לקבל, לסלוח ולהיות מרוחקים. קשה לעשות זאת כאשר אנו שקועים בבעיה, מתעקשים

להיות צודקים ומישהו לחץ על כל הכפתורים שלנו. כאשר אנו מקבלים החלטה זו, יש כמה שאלות שיש לשאול, למשל:

- האם באמת ברצוני לעשות זאת?
- עד כמה אני מוכן להרחיק לכת לשם כך?
- מדוע הדבר כה חשוב לי?
- האם אני מוכן לשחרר?

ברגע שאנו מבינים מדוע אנו כה מושקעים בנתיב הקשה, הנתיב הקל הופך לאופציה. כמובן, אם נבחר בדרך הקשה בכל זאת, נגיע לאותה רמת למידה וצמיחה. הדבר עשוי לארוך זמן רב יותר ואנו עשויים להיות תשושים בסוף הדרך, אבל אנו נגיע בסופו של דבר לסוף השיעור. נתיב ההתנגדות המועטה ביותר הוא תמיד אופציה עבורנו, איננו מקבלים עוד נקודות או ברכות כאשר אנו מקשים על חיינו. אנו יכולים לבחור בנתיב הקשה ועלינו לזכור מדוע בחרנו בו. או אנו יכולים לבחור בנתיב הקל וללמוד את השיעורים שלנו מבלי להקריב את השלווה והשמחה שלנו.

המסר של אוריאל ריפוי, שינוי וסגירת מעגל

יש כמה מטרות לעבודת הריפוי שנעשית על-ידי כל עובדי האור בזמן הזה. אתם מרפאים תקופות חיים של נושאי נשמה עבור עצמכם, עבור קבוצת הנשמה שלכם ועבור האנושות. המאמצים שלכם בוראים אנרגיות חדשות של אהבה בלתי מותנית וחמלה. אתם סוגרים מעגל לתקופות חיים רבות של סבל ומשתתפים בהתמרת האנרגיות של הפלנטה. מטרת המסע שלכם היא ריפוי, שינוי וסגירת מעגל.

ההיבט המרפא של העבודה שלכם כרוך בהעלאה לפני השטח של פצעים וקשרים קרמתיים מכל תקופות החיים, יישוב השיעורים שלהם והנעת עצמכם וקבוצת הנשמה שלכם לדפוסי רטט חדשים. העבודה שלכם מאפשרת לאנרגיה של ההתנסויות והשיעורים הללו לעלות לרמות רטט גבוהות יותר. העבודה שלכם מעלה אותם מרמת הקרמה לרמת האהבה הבלתי מותנית. תהליך ריפוי וטרנספורמציה זה הוא המקום שבו אתם בוראים הזדמנויות חדשות לחיבור, מעוררים את אנרגיית החמלה ומזיזים אנרגיות בכל רמות ההווה.

היבט סגירת המעגל הוא חלק מעבודת הריפוי הזאת. כאשר אתם משלימים שיעור, אינכם צריכים לחזור וללמוד אותו אף-על-פי שתינתן לכם הזדמנות לעשות זאת. אם חלה סגירת מעגל בכל הקשור למצב כלשהו, אם כל האנרגיות שלכם הסובבות אותו נרפאו והשתנו, לא תחושו בצורך לחזור על השיעור. במידה ולא, אתם תאפשרו לעצמכם להימשך אל תוכו, כדי שתוכלו לסיים את תהליך סגירת המעגל. אתם עושים זאת כאשר אתם יכולים להחזיק את כולם באנרגיית החמלה, לזהות את הצורך שלהם בריפוי, כחלק מהמסע שלהם, ולהציע להם את אנרגיית הריפוי שלכם במקום את הרגשות שלכם.

ברגע שאתם משלימים שיעור, הוא מסתיים וחלקכם בו תם. אנשים אחרים יכולים לקחת חלק במשימה, ולהפוך למרפאים עבור אותם אנשים בקבוצת הנשמה שלכם הזקוקים למישהו אשר ישתתף בתהליך הריפוי שלהם ברמה הרגשית. סגירת מעגל מאפשרת לכם לחוש אהבה בלתי מותנית כלפי אנשים אחרים, משום ששוב אינכם צריכים להשתתף בשיעורים שהיו להם עבורכם. השבוע, חפשו אחר שיעורים בהם התרחשה סגירת מעגל ואחר שיעורים בהם מתחולל עדיין תהליך הריפוי והשינוי. כל אחד מהם מחזיק בתשובות עבורכם ~ היכן יש לבצע עבודת ריפוי נוספת, היכן אתם יכולים ליישם סליחה, שחרור, ויתור והתנתקות, והיכן אתם יכולים לדעת שעבודתכם הסתיימה.

ללמוד לשחרר

הלמידה כיצד לצעוד בנתיב ההתנגדות המועטה ביותר מהווה אתגר עבורנו, משום שאף-על-פי שנתיב זה תמיד נגיש, אנו חייבים תחילה לשחרר את האמונה שהנתיב שלנו הוא מאבק, שהחיים קשים ושאלנו משיגים או לומדים יותר אם ההתנסות היא קשה. אבל נתיב ההתנגדות המועטה ביותר הוא השער לחיים חסרי מאמץ, לשלווה ולשמחה, ואין זה משנה עד כמה קשים השיעורים שלנו. האם אנו יכולים לעצור לרגע ולשאול האם דבר-מה מתאים לאנרגיה שלנו ותורם לחיינו בדרך חיובית לפני שנזנק אל תוך מצב קשה? ואם כן, האם אנו מסוגלים לשחרר אותו?

בתפקידנו כמרפאים וכעובדי אור, אנו מתמודדים עם אתגרים רבים. ברמת הנשמה אנו יודעים שאנו מסוגלים להתמודד, אך ברמה האנושית האתגרים עשויים להיות מאבק אמיתי. הדבר נכון במיוחד כאשר אדם נוסף מעורב במצב מסוים, למשל ידיד, בן זוג רומנטי או מישהו אליו יש לנו קשר קרוב. הרצון לרפא דוחף אותנו לעתים קרובות לקחת על עצמנו את תפקיד ניהול המצב ולהשיג את התוצאה הטובה ביותר האפשרית, תכופות על חשבון שלווה הנפש האישית שלנו. אנו יכולים לבחור להתמודד או אנו יכולים לבחור לשחרר.

אנו תמיד יכולים לבחור באיזו מידה נהיה מעורבים בשיעורים ומתי לשחרר אותם. אבל זה לא כל-כך קל, בייחוד כאשר אנו מחויבים מבחינה רגשית או רוצים מאוד בתוצאה מסוימת. אז אנחנו נכנסים למוד ריפוי מלא, עושים כל שאנו יכולים כדי לגרום לדברים להתרחש. מעניין שלעתים אנו עובדים קשה יותר ונאחזים חזק יותר בזמנים שבהם השיעור עוסק בשחרור וביתור. אז הנתיב הופך קשה ~ ככל שאנו מתעקשים להיאחז, השיעור הופך קשה יותר.

איננו צריכים להיות מעורבים לגמרי בריפוי של אדם אחר ולפעמים ההכרה שאיננו יכולים לעזור למישהו מהווה שיעור עבורנו. כאשר מצב אינו נכון, הוא הופך למאבק קשה וקבוע ומרוקן את האנרגיה שלנו. השיעורים אמורים להעשיר את חיינו, לאפשר לנו ללמוד דבר-מה שיעזור לנו במסע הרוחני שלנו. היכולת לשחרר את שאינו מתאים, אינו נכון עבורנו או פשוט קשה מדי מציבה אותנו בנתיב הקל יותר. הדבר אליו אנו מתנגדים מחזיק בשיעורים חשובים עבורנו ותכופות מהווה סימן למקום בו עלינו לשחרר, להניח לעצמנו לצעוד בנתיב הקל יותר של ההתנגדות המועטה ביותר ולברוא שלום ושלווה בנתיבנו.

השיבו לעצמכם את עוצמתכם

מסר ששב ועלה השבוע במפגשים עם אנשים היה נושא השבת העוצמה שלנו. הנתיה הרוחני כולל איזון עדין בין קבלה לדחייה, בין אפשר ובין היותנו פעילים, ועבודה עם אנרגיות לטובת הכלל הגבוהה ביותר. אבל ישנם זמנים שבהם עלינו לנקוט עמדה, כאשר ויתרנו על עוצמתנו ועלינו לדרוש שינוי או פתרון. תהליך זה "מרגיש" מאוד "לא רוחני" אבל ישנם זמנים שבהם הדרך היחידה שבה הצרכים שלנו יענו היא לדרוש לקבל את מה שאנו רוצים ובמצבים בהם נעשה שימוש לרעה בעוצמה שלנו (ובכלל זה על ידינו), להשיבה לעצמנו.

בכל הנוגע לעוצמה שלנו, מתי אנחנו מוותרים עליה? אנו עושים זאת במקרים רבים, למשל במסגרת השיעורים שלנו, במפגשים עם אנשים, התנסויות, מצבים אחרים ועם העבר. אנו מוותרים עליה כאשר אנו מציעים ריפוי מבלי לשקול האם האדם האחר מוכן לעשות לפחות חלק מהעבודה למען עצמו. אנו מוותרים עליה ונותנים אותה לידידינו ולבני המשפחה שלנו ובמצבים שמרוקנים את הזמן והאנרגיה שלנו. היכן למתוח את הגבולות? מתי נדע שנתנו מספיק?

כאשר אין לנו גבולות, אנו נתפסים כמשואה של אור מרפא על-ידי אלה הזקוקים לה. והם ייקחו כמה עוצמה שרק נעניק להם עד אשר לא נוכל לתת עוד. עד אשר נבחר להפסיק לתת את עוצמתנו לאחרים, אנחנו נמשוך אלינו אנשים שישמחו במקור עוצמה הניתנת בחופשיות. זהו שיעור חשוב לכולנו עכשיו, משום שבמסגרת השינוי עלינו ללמוד לעשות שימוש חכם בעוצמה שלנו וכל אדם מתבקש לצעוד אל תוך עוצמתו. אלה שמרגישים חסרי אונים וחשים שהם חייבים לקבל את עוצמתם מאנשים אחרים יצטרכו ללמוד לעשות זאת למען עצמם. אלה שמעניקים את עוצמתם בחופשיות יתחילו להרגיש חוסר נוחות גובר והולך לגבי המצב.

באיזו נקודה נשים את הגבול, מתי נגדיר מה אנו מקבלים בחיינו ואז נאמר "לא" בחמלה אוהבת? תכופות אנו מצטיינים בתחום הקבלה אך מתקשים לדחות אנרגיה בדרך שתאפשר לנו להרגיש שאנו פועלים מתוך יושרה כלפי הנתיה הרוחני שלנו. לכן אנו נוטים לקבל הכול ולדחות מעט מאוד, אפילו אם איננו אוהבים את המצב. אבל אז אנו נותנים את העוצמה שלנו ולא מאפשרים לאחרים למצוא את מקור העוצמה האישי שלהם ולהסתמך עליו. השבוע, אם אתם נמצאים במצב שבו אתם מוותרים על עוצמתכם, הגדירו גבולות והתחילו "לסגור את הברז". אם תעשו זאת באהבה ובחמלה, אתם תשיבו לעצמכם את עוצמתכם ותעזרו לאחרים למצוא את עוצמתם שלהם.

מה "מקפיץ לכם את הפיוזים"?

נתיב ההתנגדות המועטה הוא נתיב בו אנו יכולים ללמוד ולתקן את המסע הרוחני שלנו לקל יותר. אך תכופות אנו מבלבלים התנגדות מועטה יותר עם פחות שיעורים ובעיות. לא תמיד זה המצב. נתיב ההתנגדות המועטה יותר הוא נתיב שבו אנו מתנגדים פחות ומוכנים יותר להיות במצב של כניעה, למידה וקבלה. לפעמים כאשר אנו בוחרים בו אנו מוצאים את עצמנו במצב שבו "מקפיצים לנו את הפיוזים" ומראים לנו היכן עלינו לרפא ולשנות. הדרך באמצעותה נגיב או נשיב למצבים הללו תקבע האם הנתיב שלנו יהיה קל או קשה ותעניק לנו תובנה בכל הקשור למקומות ההתנגדות שלנו ולשיעורים שעלינו ללמוד.

אין זה משנה כמה הרחקנו לכת במסע הרוחני שלנו, אנו נתנסה במצבים ש"יקפיצו לנו את הפיוזים", אותם מצבים שיכעיסו ושיפחידו אותנו, מצבים שבהם הרגשות שלנו יפגעו, שבהם נחוה אכזבה, בגידה, עצב או כאב. כל אחד מהמצבים הללו מראה לנו "נקודת כאב", מקום שבו לנשמה שלנו חוזה לריפוי ולצמיחה. ללא ידע זה, אנו תופסים מצבים אלה כאבני נגף וכאישור לכך שאנו טועים, פחות ממושלמים, לא ראויים לאהבה או לשמחה.

תכופות אני אומרת למטופלים שאין קיצורי דרך בתהליך וזה נכון, איננו יכולים להימנע משיעורים או מלמידה. מה שאנו יכולים לעשות הוא לפגוש בהם פנים אל פנים, לחזות מראש את הלמידה שהם מכילים. כל מצב שבו "מוקפצים הפיוזים" שלנו הוא הזדמנות עבורנו לחוות קפיצות קוונטיות במסע שלנו. האם נוכל לראות אל מעבר לפחד ולצעוד אל הריפוי? האם אנו מסוגלים להתנגד לדחף לצעוד בנתיב הרגשי ולראות מה הרוח מציעה לנו? האם נוכל להפסיק להתנגד ולאפשר לעצמנו להיות במצב שבו אנו מוקירים את מתנת הריפוי, אפילו אם משמעות הדבר היא שבמסגרת התהליך, "הפיוזים" שלנו "הוקפצו" עד לקצה גבול היכולת?

אם אנו מחפשים אחר חיים קלים יותר, לא נמצא אותם בנתיב הרוחני. אנו נמצא שלווה ושמחה כאשר נבין היכן נקודות הכאב שלנו, נלמד להפסיק להתנגד לשיעורים הללו ונגלה את מקורם כך שנוכל להירפא. כל מצב כולל בתוכו ברכה אשר עשויה להיות עטופה בחוויה כואבת מאוד. חוויות כואבות אלה צצות כמצבים שבהם "הפיוזים שלנו מוקפצים" ואנו חייבים להתמודד עם אנשים, מצבים ורגשות שעמם היינו מעדיפים שלא להתמודד. אך עם הברכה מגיעות השלווה והאהבה אחריהן חיפשנו. מה "מקפיץ לכם את הפיוזים"? לכו אל מעבר לרגשות, מצאו את ברכת הלמידה אשר תביא לכם שלווה, שמחה ואת האהבה הבלתי מותנית אשר חיפשתם והתחילו לצעוד בנתיב ההתנגדות המועטה ביותר.

המסר של אוריאל לחיות ביושרה

כל מצב הוא הזדמנות להתעלות לטובתכם הגבוהה ביותר. כל חוויה מביאה לכם מודעות ביחס לפוטנציאל שלכם ולרמת היושרה הכלולה בו. כאשר אינכם נוהגים ביושרה, המציאות שלכם אינה נמצאת באיזון בכל הקשור לפוטנציאל שלכם. אתם יודעים שהדבר מתרחש כאשר אתם מרגישים אבודים, מבולבלים, חסרי אונים, מדוכאים, חרדים ומפוחדים. אתם מתחרטים על העבר וחוששים מן העתיד, אתם שוכחים שיש לכם את הכוח לשנות את חייכם ולברוא את החיים אליהם משתוקק לבכם.

אנשים רבים אינם נוהגים ביושרה כאשר הם רוצים דבר אחד ועושים דבר אחר. קיים פער בין מה שהם רוצים לבין מה שהם מגשימים למעשה. הם מקווים לשינוי אבל מפחדים לברוא אותו. אף אחד לא יכול לחיות בדרך הוויה זו לזמן רב והשינוי מפעיל לחץ על כולם לצעוד אל תוך הפוטנציאל שלהם, לנוע אל מעבר לפחדים ולנהוג ביושרה בכל הקשור לטובתם הגבוהה ביותר.

כל דבר בחייכם הוא הזדמנות להגשים את טובתכם הגבוהה ביותר. ההתנסויות הקשות ביותר מתרחשות כאשר אינכם נוהגים ביושרה, כאשר אינכם משתמשים בעוצמה שלכם כדי לברוא, אלא מאפשרים לעצמכם ללכת בנתיב הביניים. אין עוד נתיב ביניים, כולם חייבים להיות באור או שלא להיות באור, להיות נוכחים במלוא עוצמתם או שלא. כולם חייבים עכשיו להיות מוכנים לצעוד אל תוך הזרם, לפעול על פי החוק האוניברסלי ולברוא עמו במשותף. כולם חווים את השפעת היכולת היצירתית שלהם וכאשר התוצאות קשות, זו השתקפות של רמת היושרה שלהם ביחס לטובתם הגבוהה ביותר, עוצמתם והפוטנציאל שלהם.

בזמן הזה אנרגיה רבה משתנה, הרטטים מאיצים והכל נע במהירות רבה יותר. אתם חיים בזמן של התגשמות מיידית, היקום מביא לכם את תוצאות כל מחשבה, מילה ורגש. כאשר אינכם נוהגים ביושרה כלפי עצמכם, אתם רואים את התוצאות כהיעדר שפע וכפחד. יושרה משמעותה שחרור הפחדים והספקות שלכם ומתן אפשרות ליקום לעבוד לטובתכם. הוא תמיד שם כדי לתמוך בכם ולהדריך אתכם, להביא לכם את תשוקות לבכם, אבל אתם חייבים להיות מוכנים לעבוד עמו ולהאמין בו, בעצמכם ובעוצמתכם. השתמשו בזמנים הללו כדי לברוא ללא פחד ותזכו בשלווה, בשמחה, בשפע ובכל דבר טוב שתמצאו.

מחפשים אהבה

מה גורם לנו לחפש אחר מערכת היחסים המושלמת, לעבוד במשרות תובעניות, להעלים עין כאשר מישהו נוהג בנו בחוסר כבוד או להתעלם מההערות לא מחמיאות או פוגעות? מה הדבר האחד שאנו רוצים באופן כה נואש שנסבול הרבה כדי לקבל רק אחוז קטנטן ממנו? מהו הדבר האחד שאם לא נקבלו, אפילו לא בכמויות קטנות, נמות ~ רגשית, רוחנית, מנטלית ואפילו פיזית? זו האהבה. לא רק האהבה הרומנטית, עם הפרחים והנרות, אלא ההערכה והכבוד שאנו מקבלים מאנשים אחרים שמיידעים אותנו שהם מוקירים אותנו, שאנו ראויים לתשומת הלב ולחיבה שלהם, שאנחנו בסדר. כאשר אנו מזקקים את כל מאמצי חיינו, אנו יכולים למצוא נושא מרכזי שמופיע בכל דבר שאי פעם עשינו, אנו רק מחפשים אהבה.

לעתים כה קרובות אנו מתייחסים לאהבה במובנה הרומנטי, שאנו שוכחים את ההיבטים הרבים האחרים שלה. האהבה שאנו רוכשים, לדוגמה, לידידינו או לאנשים הקרובים אלינו. האהבה שיש לנו כלפי בני המשפחה שלנו, אפילו אם הם אינם משיבים לנו אהבה. אנו יכולים לאהוב קריירה או משרה או לאהוב את החלומות והמטרות שלנו. אנו אוהבים את הפלנטה, את הטבע, את חיות המחמד שלנו ואפילו את המכונית שלנו. אנו יכולים לאהוב את הטלוויזיה החדשה שלנו או את הרכישה החומרית האחרונה שלנו. רבים מעמנו אוהבים גנות, מוזיקה, אמנות, כתיבה או פעילות אחרת באמצעותה אנו מביעים את היצירתיות שלנו. יש דרכים רבות לאהוב והיבטים רבים לאהבה וכולם מתמקדים בדבר אחד, אנו אוהבים את מה שאנו מוקירים. ואנו מקווים שהוקרה זו תושב לנו בצורת כבוד, הערכה, הכרה ~ ובקיצור, אהבה.

החיפוש שלנו אחר האהבה, אשר כולל הערכה, הכרה, כבוד והוקרה מאנשים אחרים הוא בעל סדר-יום משלו ~ אנו רוצים לדעת, לדעת שאנו מוערכים, שלמישהו אכפת מספיק מאיתנו, ממה שאנו עושים, ממי שאנחנו כאדם, שהם ימקדו את האנרגיה הרגשית שלהם בנו בדרך חיובית. כאשר איננו מבינים שזה הדבר שבו אנו רוצים, אנו נעים ממצב אחד למשנהו, בין אם אלה רומנים, משרות, קריירות, ידידים, מקום מגורים, חושבים שאנו מחפשים אחר האושר, כאשר למעשה אנו מחפשים אהבה, על כל צורתיה.

מנקודת המבט הרוחנית, אנו יודעים שיש לנו אספקה בלתי נדלית של אהבה ללא תנאי הנגישה לנו בכל עת. אבל אנו רוצים הוכחה פיזית לאהבה זו במישור החומרי, הוכחה אשר תשתקף לנו באמצעות אנשים אחרים ומצבים, אשר יוכיחו לנו שאנו ראויים לאהבה. והוכחה זו אינה תמיד בנמצא. אנו יכולים לעבוד קשה למענה אבל איננו מקבלים תמיד את הכמות שאנו רוצים או צריכים. יש לכך כמה סיבות, והחשובה מכולן היא שכאשר איננו מחוברים למקור האהבה הבלתי מותנית הפנימי שלנו, אנו ניצבים אל מול העולם עם צורך תהומי באהבה. ואנו נעשה כל דבר, כמעט הכול, כדי למלא צורך זה.

כאשר אנו מרגישים לא אוהבים ולא מוערכים על-ידי אנשים אחרים, אנו גם חשים חסרי אונים, שוכחים שמה שאנו חווים הוא רק השתקפות של רמת האהבה העצמית שלנו. זהו מעגל שמנציח את עצמו, אשר דוחף אותנו עוד ועוד לחפש הוכחה להיעדר האהבה שלנו. ולא נוכל למצוא או

לברוא אותה והמעגל נמשך. כאשר אנו מחפשים אהבה או הוכחה לערך שלנו במסגרת כל מצב או אצל כל אדם שאנחנו פוגשים, כל שישתקף חזרה אלינו יהיה עד כמה איננו אוהבים את עצמנו. ואנו נשקע עוד ועוד במעגל זה, משום שאף אחד לא יכול לתת לנו את מה שלא קיים כבר בנו.

היקום מעניק לנו אהבה בכל רגע בכל יום, כל שעלינו לעשות הוא לשקף אותה ולהניח לצורך שלנו באהבה להפוך להכרה באהבה שיש לנו כבר ובאהבה שהיא אנחנו. הדבר הופך אותנו לעוצמתיים, לכוח שיש להתחשב בו כאשר אנו באים להגשים את המציאות שלנו, להגשים את החלומות שלנו ולברוא הוכחה פיזית לאהבה הבלתי מותנית שקיימת בכל אחד מעמנו. כאשר אנו מודעים ויודעים עד כמה נפלאים ואהובים אנו, אנו נשקף אהבה זו אל העולם והעולם ישיב על-ידי כך שישלח לנו הוכחה לאהבה הזאת בכל מצב ובכל אדם שנפגוש. הצורך התהומי יתמלא עד גדותיו ואנו שוב לא נחפש אחר האהבה משום שהאהבה תחפש אחרינו.

פחד מאהבה

אנו מחפשים אחר האהבה במקומות רבים כל-כך ולעתים קרובות מתאכזבים. משום שהדבר אחריו אנו מחפשים אינו באמת הדבר שאנו רוצים. במקום אהבה, אנו רוצים הערכה, אנו רוצים שמישהו יאמר או יראה לנו שאנו נפלאים, ראויים לתשומת לבו, מוכשרים, כשרוניים, שיש לנו משהו שאנו יכולים להציע ושמישהו אחר ירצה ויהיה מוכן לתת לנו מאהבתו בתמורה למאמצים שלנו. לכן אנו מחפשים אחר הדברים הללו בכל מצב, לוקחים על עצמנו מטרות ומערכות יחסים תובעניות ומצבי חיים קשים ביודענו שאם נתאמץ מספיק, נמצא בסופו של דבר את האהבה שאנו רוצים. אבל אנו גם מפחדים, לא מהאהבה עצמה אלא מכך שלא נקבלה. הפחד שלנו מפני האהבה יכול להיות גדול כמו התשוקה שלנו אליה.

כמה פעמים ניסינו לגרום לדברים לעבוד, האמנו שאם נתאמץ יותר, ננסה רק עוד פעם אחת, נשנה את עצמנו, נקבל את הסיפוק שאנו רוצים. ולפעמים הדברים התרחשו כפי שרצינו. אבל המחיר ששילמנו היה גבוה מאוד. לפעמים הדברים לא התרחשו כרצוננו ואנו התאכזבנו, התפכחנו, האמנו שאנו לוקים בדרך כלשהי, לא מסוגלים להשיג את ההכרה בה רצינו, לא יכולים למצוא את ההערכה שקיוונו לקבל בתמורה למאמצים שלנו. הפחד שלנו מפני האהבה זכה להוכחה ואנו לומדים להאמין שאיננו ראויים לה או שלא נקבל אותה, ואין זה משנה כמה נתאמץ.

הפחד שלנו מפני האהבה מתגשם בדרכים רבות. אנו בוחרים בבני זוג שאינם מסוגלים למלא את הצורך שלנו באהבה, איננו מנסים להגשים את החלומות שלנו, איננו מקבלים משרה מאתגרת מפחד פן נכשל, איננו מנצלים הזדמנויות משום שאנו מפחדים מאכזבה, מכישלון או פשוט איננו מסוגלים להתרחק מהמקום בו אנו נמצאים. או אנו יכולים לפחד שאנשים אחרים לא יקבלו אותנו, יבינו אותנו או יכירו במאמצים שלנו. הפחד מפני האהבה מתגשם תכופות כחבלה עצמית, כאשר אנו מחבלים בהצלחה שלנו מפחד פן ניכשל.

ניתן לרפא את הפחד מפני האהבה באמצעות הבנה מהי הסיבה האמיתית לרצוננו להיות אהובים והתרחקות מהמיקוד ב"צורך" באהבה, על כל צורותיה, להוויית האהבה עצמה. העולם הוא אשליה, הולוגרמה של האמונות, התפיסות, המחשבות והמילים שלנו, וכן, בעיקר הפחדים שלנו. כאשר אנו מכירים בנוכחות של אהבה בלתי מותנית בכל היבט של ישותנו, אנו ניצבים באהבה אל מול העולם, והעולם משקף אותה חזרה אלינו. מהו הפחד שלכם מפני האהבה? באיזה תחום אתם מפחדים שלא תקבלו את האהבה שאתם צריכים בצורת הערכה, קבלה וכבוד? שחררו את הצורך שלכם באהבה והיו האהבה שאתם רוצים לעצמכם וראו כיצד היא מתגלמת בכל היבט של המציאות שלכם.

הוכחה לאהבה

נתיב חיינו הוא נתיב של היזכרות ~ היזכרות במהות שלנו, מהיכן באנו, בעוצמה שלנו, ביכולות ובאלוהות שלנו. אנו שוכחים, זאת אומרת עד שאנו שבים ונזכרים, שבאנו מאהבה ללא תנאי, שכך נבראנו ושבאנו נמצא את האהבה שאנו מחפשים. אך עד אשר נזכר, והדבר עשוי לארוך תקופת חיים שלמה, אנו מבליים את חיינו בחיפוש אחר האהבה ומחפשים אחר הוכחה שאנו אהובים בכל שאנו עושים ואצל כל אדם עמו אנו באים במגע. הבעיה היא שאנו מחפשים אחריה מחוץ לנו במקום להתחבר מחדש למקור האהבה הבלתי מותנית הקיים בתוכנו ולהקרין אותו אל העולם.

אנו מוצאים אהבה כאשר אנו אהבה; כשאנו יודעים, מעל לכל ספק, שיש בתוכנו מעיין של אהבה בלתי מותנית. מכמה אכזבות והתפכחיות יכולנו להימנע, כמה אומללות יכולנו למנוע אילו רק זכרנו דבר אחד: אנחנו האהבה שאנו מחפשים. אבל אנו רוצים הוכחה לאהבה הזאת לפני שנאמין שהיא קיימת בתוכנו. ואנחנו מחפשים אחריה בכל מצב ואצל כל אדם שאנו פוגשים. לפעמים אנו מוצאים אותה, לפעמים לא. אבל אנו ממשיכים לחפש, מקווים שבסופו של דבר היא תמצא אותנו ואנו נזכה בהוכחה שאנו ראויים וזכאים לאהבה.

אנחנו מחפשים אחר הוכחה לאהבה בכל דבר. ואנו גם מחפשים אחר הוכחה שהאהבה אינה קיימת, או שאין די ממנה או שאין אהבה עבורנו, כשאנו תרים אחריה באנשים ובמצבים שאינם מעניקים לנו את מה שאנו צריכים. אין בהם כל רע, הם מעניקים לנו את מה שיש בידם להעניק. והם פשוט משקפים את האהבה שלנו חזרה אלינו. כל אדם שאנו פוגשים מתחבר אלינו באמצעות רטט האהבה שלנו ומגיב לרמת האהבה העצמית שיש לנו. במקום לחפש אחר האהבה ממקום זה בו אנו זקוקים להוכחה מאחרים, מדוע שלא נחפש אחר הוכחה לכמה שאנו אוהבים את עצמנו?

העולם הוא אשליה שיכולה לתת לנו הוכחה לאהבה רק במידה שבה אנו אוהבים את עצמנו. חיפוש אחר הוכחה ממקום של חוסר אהבה יניב תוצאות מאכזבות. במקום זאת, אנו יכולים לחפש אחר האהבה מאותו מקום של אהבה עמוקה, נצחית, בלתי מוגבלת ובלתי מותנית שקיים בכל אחד מאיתנו. אז לעולם אין בררה אלא לשקף אהבה זו חזרה אלינו. השבוע, חפשו אחר הוכחה לאהבה בעולם שלכם, אבל מהמקום שבו אתם יודעים שאתם אהובים ללא תנאי וללא גבול. ראו מה יעניק לכם העולם כהוכחה לאהבה, כאשר תחפשו אחר האהבה ממקום שבו אתם אהובים, ממקום שבו יש לכם את כל האהבה שאי פעם רציתם ואתם יודעים שאתם אהובים מעבר לכל מידה.

לקבל את האהבה שאנחנו רוצים

מסע החיים שלנו מתמקד בהשגת אהבה, לא במובן הרומנטי, אלא במובן של קבלת התוקף, ההערכה, הכבוד וההוקרה שאנו רוצים מאנשים אחרים. אנו יכולים להקדיש תקופות חיים שלמות לחיפוש זה עד אשר נלמד שני דברים, כאשר אנו מתפשרים על פחות ממה שאנחנו רוצים, אנחנו חוסמים את זרימת האהבה אלינו, והיכולת להתנתק ולשחרר חשובה לא פחות מהנכונות להעניק אהבה במטרה לקבלה. האהבה שאנו רוצים היא למעשה ההגשמה הפיזית של האהבה הבלתי מותנית שהכרנו במצב הרוח והאהבה שאנחנו מקבלים מאחרים רק משקפת את האהבה שאנו רוכשים לעצמנו. כיצד נקבל אפוא את האהבה שאנו רוצים כאשר הניסיון שלנו אפשר ומראה לנו שאנו מקבלים מעט אהבה, אבל לא תמיד את מה שאנחנו רוצים ואנחנו מפחדים שאם נוותר עליה לא נקבל הזדמנות נוספת לקבל אהבה?

כולנו רוצים שכולם יאהבו אותנו כיוון שאנו אנשים טובים. אנו רוצים שכולם יתייחסו אלינו כפי שאנו מתייחסים אליהם ושיכירו במהות שלנו כאנשים. ואנחנו לא תמיד סלקטיביים. אנחנו משליכים את "רשת האהבה" שלנו ומקווים שנתפוס משהו שיענה לכל הפחות על חלק קטן של הצרכים שלנו. האמונה שעלינו להיות מאושרים עם מה שאנו מקבלים ולא להתלונן או לצפות ליותר היא שגורמת לנו להתפשר על פחות ממה שאנחנו רוצים באמת. אנו מקבלים את האהבה שאנו רוצים כאשר אנו מצמצמים את המיקוד שלנו לרצון זה לבדו ומאפשרים לכל השאר להמשיך הלאה.

לפעמים השיעור שלנו הוא ללמוד להתמיד בחיפוש אחר מה שאנו רוצים ולומר "לא" לאותם דברים שלא מתאימים לנו. אנו מאותגרים להבין שאחרים מעניקים לנו כמיטב יכולתם. אם הדבר לא מתאים לנו, אין משמעות הדבר שיש דבר-מה פגום אצלם, עלינו לבחון את האנרגיה שאנו מקרינים ולבחון היכן אנו מקבלים פחות ממה שאנו רוצים או ממה שאנו זכאים לקבל. קיים עלינו לחץ רב בזמן הזה להתנתק מאותם דברים שאינם נכונים לנו, ששואבים מאיתנו אנרגיה, שלא מביאים לנו שמחה ושבוראים דרמה ותוהו ובוהו בחיינו.

שני דברים אינם יכולים לשהות באותו מרחב אנרגטי בו-זמנית. לכן אם אנו מצויים במצב כלשהו שלא תואם לצרכים שלנו, החלפתו אינה יכולה להתגשם עד אשר נהיה מוכנים להתנתק ולשחרר. אנו גם חייבים להתחייב לשמחה שלנו ולמה שאנו רוצים בחיינו, ולא לאפשר לעצמנו לסטות למצבים ולמערכות יחסים שבהם עלינו להתפשר. חשוב מאוד שבתהליך זה נמשיך לבטוח שהיקום יביא לנו בדיוק את מה שנבקש, להאמין שאנו יכולים לקבל את מה שאנו רוצים ולהישאר נאמנים לעצמנו. וכאשר אנו אוהבים את עצמנו מספיק כדי לשחרר את ההתקשרויות שלנו לכל דבר ולכל אדם שלא מעניקים לנו בדיוק את מה שאנו רוצים, נוכל לקבל את האהבה שאנו רוצים וככל שאנו צריכים.

המסר של אוריאל היכן הפחד שלכם?

פחד הוא היעדר אור, זהו המקום באמונות שלכם שבו אתם מנותקים מהמקור. אתם חושבים על פחד במונחים של עתיד בלתי ידוע, אבל למעשה מדובר בהיסוס שלכם לנוע אל תוך תוצאה סבירה המבוססת על עבר ידוע. אתם מרגישים פחד כתחושה של חוסר נוחות או היסוס, אפילו כתחושה מבשרת רעות. אבל הוא יותר מכך. הוא תזכורת לעבר, לאירועים שכבר התרחשו בתקופת החיים הזאת ובגלגולים קודמים.

הפחד שלכם נמצא בדנ"א הרגשי שלכם, שמאחסן זיכרונות של חוויות שלכם מהגלגולים השונים. אתם נושאים פחדים אלה אתכם מתקופת חיים אחת לשניה מתוך מטרה להאיר את האזורים החשוכים, לרפא ולשחרר אותם. כאשר אתם מתנתקים מהמקור בתחום כלשהו, הפחדים שלכם הופכים לתזכורת לכישלונות, לבגידות ולאובדן שחוויתם בעבר. עם החיבור לדנ"א הרגשי, אתם חשים פחד כרגש, משום שאתם מתחברים לזיכרונות הרגשיים הכרוכים בטראומות הגלגולים הקודמים שלכם.

כאשר אתם חשים תקועים, חסרי אונים ולא יעילים בחייכם, הפחד שלכם הוא שמתקדם לקדמת הבמה כדי להירפא. בתקופת החיים הזאת הסכמתם לרפא קרמה, והפחד והקרמה שלכם שזורים יחד. הקרמה שלכם מבוססת על פחד, פחד הוא תזכורת לקרמה. כאשר הפחד הופך למיקוד בחייכם, הוא הופך למושל. כאשר אתם ממשיכים לאפשר לפחדים להדריך אתכם, הם מונעים מכם להתקדם והחיים שלכם הופכים לתגובה לזיכרון העבר הרגשי שלכם.

כל תקופות החיים שלכם הובילו לרגע נפלא זה. חלק חשוב מהריפוי שלכם, ושל כל האנושות, כרוך בריפוי הקרמה והפחד שהיו ההשפעה החזקה ביותר על פעולות האנושות. היכן הפחדים שלכם? היכן אתם תקועים, חסרי אונים או מרגישים נטולי שליטה? ראו את הפחדים כעבר הבא אל האור, הבינו את ההיסטוריה הרגשית שהפחדים שלכם חושפים לעיניכם. הגיע הזמן לזכור את החיבור הקרמתי שלהם ולצעוד אל אור הסליחה, הריפוי האלוהי והאהבה הבלתי מותנית. כאשר אתם הופכים מודעים לפחד מבלי להיתקע בו, אתם נוטלים את עוצמתו, מתנתקים ממנו ומאירים אותו באור. עכשיו הזמן לברוא גן עדן על ידי אדמות, לרפא את הקרמה ולסלק את הפחד מהפלנטה. הידיעה היכן הפחדים שלכם תסייע לכם להגשים משימה זו ולברוא גן עדן על פני האדמה בתקופת חייכם.

לאזן את האנרגיה הרגשית שלנו

בתכנית ההדרכה הרוחנית, אני עובדת עם מטופלים כדי לעזור להם לאזן את האנרגיות הרוחניות והרגשיות שלהם, דבר הבורא שינוי רטט בכל היבט של חייהם. כמה מהמטופלים מופתעים מאופן הפעולה, משום שאנו עובדים יחד על התהליך. אני לא עושה מדיטציות או ניקוי אנרגיה מרחוק עבורם ויש לכך סיבה חשובה מאוד. הגוף הרגשי שלהם חייב להיות נוכח ולהשתתף בתהליך אם ברצונם לנקות, לאזן ולנהל את האנרגיה הרגשית שלהם.

כבני אנוש אנו צירוף של אנרגיה רגשית ורוחנית. היכולת להרגיש אהבה, שמחה, עצב וכאב היא חלק מהחוויה האנושית שלנו. העלאת הרטט האנרגטי שלנו, כדי שנוכל לברוא איזון בין הרוחני והחומרי, היא הבסיס למסע הרוחני שלנו. אבל הרגשות הם חלק מהמהות שלנו והם לא נעלמים. מה שאנו יכולים לעשות הוא להתיידיד עמם, להבין את המהות שלהם ואת המקום ממנו הם נובעים, להבחין כיצד הם מתגשמים בחיינו וללמוד לאזן אותם.

ללא תהליך בחינה זה אנו נתונים לחסדה של האנרגיה הרגשית שלנו במקום למשול בה. האם ראיתם מעודכם פעוט בן שנתיים בהתקף זעם, נטול שליטה, היוצר תוהו ובוהו והרס בכל מקום? כך נראית האנרגיה הרגשית שלנו כאשר היא אינה מאוזנת. היא מושלת בחיים שלנו, בוראת דרמה ותוהו ובוהו, חוזרת על דפוסים וסובבת במעגלים עד אשר אנו מבינים אותה ומוכנים לעבוד עמה ולעבד אותה. כאשר אנו מוכנים לעבוד עמה, אנו יכולים להפוך לשותפים של הרגשות שלנו ולאפשר לעצמנו לחוות את השמחה ואת הפלא שהם מביאים לנו, במקום את הכאב. אנו הופכים למושלים במקום לקורבנות.

אין משמעות דבר שעלינו לזכור כל דבר נורא שאי פעם קרה לנו ולחיות מחדש את הרגשות הללו. כלל וכלל לא. עלינו להיות מודעים להיסטוריה הרגשית שלנו, כיצד היא התגשמה בחיינו, להיות מוכנים להפוך לה שותפים, להבין את תפקידה בחיינו וכיצד היא יכולה לעזור לנו. הגיע הזמן לברוא איזון בכל תחומי החיים וכאשר אנו מאזנים את האנרגיה הרגשית שלנו, אנו יכולים לברוא מערכות יחסים אוהבות ומאוזנות, לנטוש את העבר ולחיות בהווה.

בריאת סוף טוב

לכל סיפור צריך שיהיה סוף טוב ולכל מצב צריכה להיות תוצאה שמחה ונעימה. אם כך היה, לא היינו חווים כאב, לא היינו חווים מעולם בגידה ואכזבה וכל מערכת יחסים הייתה מערכת יחסים אוהבת. זה נשמע טוב בסיפורי האגדות, אבל הדבר לא תמיד נכון במציאות שלנו. בחיים האמיתיים, אנו חווים חוויות כואבות, מערכות יחסים גורמות תכופות לכאב לב ולאכזבות גדולות מאוד והסוף הטוב שלנו לא מתגשם. אך האם זהו המצב באמת? האם הסוף הטוב תמיד צריך להידמות לזה שבאגדות או האם אנו יכולים להגדיר מחדש את הסוף הטוב כך שנמצא אותו בכל מצב?

ההגדרה שלנו את הסוף הטוב קובעת כיצד נפרש את תוצאות השיעורים שלנו. ואנו נשפוט אותן כטובות או כרעות בהתחשב בתחושה שלנו לגבי השיעורים ולגבי התוצאה הסופית. ומה אם נגדיר סוף טוב כמשהו שמספק לנו חוויית לימוד מעשירה כל-כך שהיא שינתה את מהלך חיינו? ונניח שמשמעות הסוף הטוב תהיה שרכשנו ידע שיעזור לנו לקבל החלטות מעצימות, מושכלות ומוארות יותר בעתיד? ונניח שמשמעות הסוף הטוב היא שהפכנו כה בטוחים ביכולות שלנו שנוכל לצעוד אל תוך האלוהות שלנו מתוך אמונה וביטחון מלאים בחיבור שלנו למקור? זה אכן יהיה סוף טוב.

יש סוף טוב לכל מצב אך הוא לא תמיד טוב במובן ש"טוב" מוגדר באופן כללי. לפעמים סוף טוב הוא סוף עצוב, הכרוך באובדן ובאכזבה, סוף שמלמד אותנו שאיננו יכולים לשלוט במישהו אחר או בהתנהגותו או שמראה לנו שאנו מוגבלים ביכולת שלנו לרפא או לשנות אנשים אחרים. לפעמים סוף טוב מראה לנו שאנו מקבלים תוצאות חסרות אונים כאשר אנו מקבלים החלטות ממצב של חוסר אונים. אבל הוא עוצמתי, מסייע לנו לקבל החלטות שונות ועשוי להוציא אותנו מהמחזוריים האישיים של השיעורים והריפוי הקרמתיים. ממש כפי שאנו בוראים את המציאות שלנו, אנו גם בוראים את הגדרת הסוף הטוב שלנו.

על-ידי לקיחת אחריות כלפי המציאות שלנו, אנו יכולים לבחון את המצבים הללו כמערכים, בהם אנו בוראים בכוונה תחילה דבר מה קשה וכואב. אז אנו נכנסים למוד של כישלון, משום שהתוצאה לא הייתה שמחה או מוצלחת כפי שציפינו. ואז אנו מוצאים את עצמנו בצומת דרכים ~ האם נתקדם הלאה ונתעשת או נישאר תקועים בכאב ונלקה את עצמנו על כך שלא יישמנו את הידע הרוחני שלנו ועל כך שלא נמנענו מהמצב, על כך שלא הצלחנו לראות מה מתרחש ולברוא תוצאה שונה. אנו יכולים להתקדם כאשר אנו משנים את הגדרת הסוף הטוב שלנו.

אנו יכולים לברוא הצלחה ממצב קשה לכאורה כאשר אנו משנים את הגדרת הסוף הטוב שלנו. ואנו יכולים לעשות זאת על-ידי בחינת תהליך הלמידה. ראשית, אנו בוראים בכוונה תחילה מצב, במטרה לרכוש ידע, ביטחון עצמי ולהעצים את ההבנה הרוחנית שלנו. אז אנו מאפשרים לו למחוק את הביטחון והאמון שלנו ונתקעים, משום שאנו קשורים לתוצאה. אנו שופטים את התוצאה ככישלון, משום שהיא לא תואמת לציפיות שלנו וכיוון שהסוף לא היה טוב ~ אבל אנו שופטים את התוצאה בהתבסס על ההרגשה שלנו ולא על מה שאירע.

וההגדרה שלנו של סוף טוב אינה דומה לזו של היקום. מנקודת מבט רוחנית, סוף טוב מתרחש כאשר אנו משיגים רמות חדשות של צמיחה והבנה רוחניות, והדבר מושג לעתים בדרכים שאינן תואמות לאגדות מאושרות ותכופות כרוכות בסוף כואב. סוף טוב תמיד מותיר אותנו חזקים, חכמים ובטוחים יותר ומרווחים ברמה הרוחנית. אבל משמעותו גם שעלינו לשחרר משהו או מישהו, לשחרר ציפיות, או לשנות את נקודת המבט שלנו.

החלמה היא חלק חשוב מתהליך זה, חלק שתכופות אנו שוכחים או שאיננו מסוגלים לבצע. זהו החלק החשוב ביותר בתהליך הלמידה שלנו, משום שהוא מאפשר לנו להעריך את מה שאירע, לראות מה בראנו ~ כל היבט של למידה וריפוי שנגיש לנו וכיצד קידם אותנו בנתיב שלנו. סליחה עצמית היא חלק חשוב בתהליך זה. תכופות אנו מתייחסים באופן הנוקשה ביותר דווקא כלפי עצמנו כאשר אנו חשים שהיה עלינו להיות חכמים יותר, לצפות את בוא השיעור או להיות מסוגלים להימנע ממנו. לא תמיד אנו יכולים לברוא סוף טוב באמצעות הימנעות משיעורים, אבל אנו יכולים לברוא אותו על-ידי חגיגת מה שכבר למדנו.

כל צעד קדימה מסייע לנו לברוא מציאות עוצמתית יותר, כל שיעור כואב שאנו לומדים מקרב אותנו להשלמת היבט ריפוי זה. וזהו סוף טוב מאוד, משום שמשמעות הדבר היא שהשלמנו מחזור קרמתי, סיימנו היבט של צמיחת נשמה והתקדמנו לשלב חדש במסע הרוחני שלנו. במקום לאפשר להתנסות קשה אחת לעצור אותנו ולפגוע לצמיתות בביטחון, באמון ובאמונה שלנו בעצמנו וביקום, אנו יכולים למצוא את הסוף הטוב ולהשתמש בו כדי לברוא תוצאה שונה בשיעור הבא.

הסוף הטוב עשוי להיות שונה מכפי שדמיינו והתהליך עשוי להתארך יותר מכפי שציפינו. אבל מה למדנו, כמה גדל הידע שלנו ומה אנחנו מסוגלים עתה לברוא בעזרת ידע זה? זה הסוף הטוב, סוף שאנו יכולים לקחת איתנו כמקור קבוע של ידע והבנה ולהשתמש בו כדי לברוא סוף טוב חדש ושונה.

לברוא אהבה ללא גבולות

בחיפוש שלנו אחר אהבה, אנו מחפשים במקומות שונים רבים ואצל אנשים שונים רבים במטרה למצוא את ההערכה, ההוקרה, ההערצה והוכחה לאהבה שאנו רוצים. זהו לעתים מסע קשה, כיוון שככל שנחפש אחר האהבה מבלי שהיא נובעת ממקור הקיים בתוך ישותנו הפנימית, כך נשוב ונתקל במצבים ובאנשים שאינם אוהבים. אנו יכולים לברוא אהבה ללא גבולות בחיינו, שטף נצחי של אהבה שמברך אותנו באהבה שברצוננו לקבל. קל להגיע מכאן לשם ~ רמת האהבה שיש לנו בכל רגע נתון משקפת את רמת הקבלה, של עצמנו ושל אחרים.

מעטים מעמנו מאושרים מההופעה הפיזית שלנו. כולנו היינו רוצים להיות גבוהים יותר, נמוכים יותר, רזים יותר ובעלי צבע שיער שונה. ואנו יכולים גם להיות לא מרוצים מהמצב הכלכלי, הקריירה, המשרה, בן/בת הזוג, סגנון החיים, מקום המגורים שלנו ~ הרשימה עשויה להיות ארוכה מאוד. איננו מקבלים את עצמנו ואיננו שמחים להיות מי שאנחנו. חוסר שמחה זה בורא אנרגיה משלו בחיינו ומגביל את היכולת שלנו לברוא אהבה על כל צורתיה. כאשר אנו יכולים לקבל כל היבט של מהותנו כנקודת התחלה לשינוי, ואין זה משנה מה המצב הנוכחי שלנו, אנו יכולים להתחיל להגשים את האהבה שאנו רוצים בכל תחום בחיינו.

כאשר איננו מקבלים את עצמנו, איננו מקבלים גם אנשים אחרים. אנו יכולים למצוא פגם בכל אדם, בבני המשפחה שלנו, בבני הזוג, בקופאית שבמכולת, בעמיתים שלנו, בדוגמניות היפהפיות המופיעות בעיתון או בידוענים ולהאשים אותם באומללות שלנו. כאשר אנו יכולים לקבל אנשים אחרים בדיוק כפי שהם וללא שיפוט או ביקורת, אנו פותחים את הדלת לבריאת אהבה ללא גבול בחיינו. איננו צריכים לחבב את כולם, וקרוב לוודאי שלא נחבב את כולם. אנו יכולים רק לקבל אותם ולאפשר להם להיות מי שהם.

כאשר אנו מחפשים אחר אהבה אנו חייבים להתחיל מאהבה. התחלה מכל עמדה אחרת תברא היעדר אהבה נוסף לזה שכבר יש לנו. כאן האמון והאמונה חשובים, משום שתכופות עלינו להאמין שהמאמצים שלנו יניבו פרי, לפני שאנו מקבלים הוכחה לכך. לכן אפשר שיהיה עלינו לסבול לעוד תקופת זמן קצרה את חוסר האהבה לפני שהאהבה תתחיל להתגשם. או שלא ~ אנו חיים בזמן של התגשמות מיידית, שבו כל מחשבה היא בעלת יכולת בריאה מיידית. כדי לקבל אהבה, עלינו להתחיל באהבה, לאהוב את עצמנו, את המצב הנוכחי שלנו, את מה שאנו תופסים כפגמים שלנו ולהתחיל לאהוב כל חלק במציאות שלנו. התוצאות יכולות להיות מיידיות ואנו יכולים לברוא שטף של אהבה ללא גבול בכל תחום בחיינו ולהתחיל לברוא את מציאות החלומות שלנו.

המסר של אוריאל פוטנציאל לריפוי

כמרפאים אתם מרגישים בפוטנציאל לריפוי הקיים באנשים אחרים, תכופות לפני שהם מכירים בו בעצמם. בזמן הזה כולם צריכים להיות מוכנים לצעוד אל תוך תהליך הריפוי שלהם. אף אחד לא יכול להעניק ריפוי למישהו אחר, אלא אם אותו אדם מוכן להכיר ברצון שלו להירפא והוא מודע לאחריות שלו כלפי חייו. אנשים רבים הופכים עתה מודעים לשינוי וחווים אי נוחות ותוהו ובהו, והתשוקה לשינוי אכן קיימת. אבל עד אשר יקבלו החלטה, הם נמצאים במרחב הפוטנציאל לריפוי ואתם חייבים ללמוד להניח להם לנפשם עד אשר התשוקה לשינוי תהפוך להתחייבות לריפוי ולטרנספורמציה.

עד אשר מתעוררת התשוקה לריפוי, אדם עשוי לרצות פשוט להסיר את מקור הכאב מבלי להבין את תפקידו בבריאתו או לזכות בתועלת המלאה של השיעור. אין משמעות הדבר שעליכם לעמוד מנגד ולהתעלם מסבלו של אדם אחר. אתם יכולים לעשות רבות כדי לעזור לו על-ידי כך שתתמכו בו בחיפושו אחר האמת, על-ידי כך שתשקפו לו אהבה בלתי מותנית וקבלה ועל-ידי כך שפשוט תאירו באורכם. השלווה והשמחה שיש לכם במציאות שלכם יכולה להראות לו שהדבר אפשרי. אבל הוא חייב לרצות בכך למען עצמו, ולרצות זאת במידה מספקת כדי לשחרר את הכאב שלו, לפני שהריפוי יוכל להתחיל. אתם חייבים לעזור אותו לנפשם ולאפשר לו למצוא את נתיבו בעצמו.

מדוע שאדם יבחר בכאב על פני הריפוי? משום שהכאב מוכר ומובן והוא מהווה חלק מהחוויה האנושית, עד אשר האנושות בוחרת לשנות היבט זה של החוויה שלה ולהתחבר מחדש למקור הרוחני שלה. לכל אדם ניתנת הזדמנות לבחור בריפוי על פני הכאב, בשמחה על פני הסבל, בשלווה על פני התוהו ובהו ובאהבה על פני הפחד. אבל הוא חייב לבחור זאת בעצמו, ממקום העוצמה שלו ומעמדה של הבנה. הוא יכול ללמוד מהדוגמה שלכם אבל הוא אינו יכול לקבל את הבחירות שלכם כשלו רק משום שהוא רוצה להשתחרר מהכאב. זהו זמן של טרנספורמציה מוחלטת וכל אדם חייב לבחור מתוך רצון חופשי ולצאת מפוטנציאל הריפוי ואל הטרנספורמציה.

קל לכם להדריך אחרים לבחירה בריפוי משום שאתם מודעים לכאב שלהם; אתם חוויתם אותו בעצמכם. זהו זמן של תנועה קדימה, של קפיצות בתודעה ושל בחירות שמשפיעות על רמות הרטט של הפלנטה. כולם חווים את הפוטנציאל לריפוי. אבל הם חייבים לבחור בו מתוך רצון חופשי כדי שהריפוי והשחרור יתרחשו. היו דוגמה לשלווה, לשמחה ולאהבה ללא תנאי לאחרים, אפשרו להם לראות מה בראתם במציאות שלכם, הזכירו להם את עוצמתם ואת היכולת שלהם לברוא את מציאות חלומותיהם. סייעו להם לבחור מתוך עוצמה והם יצעדו אל תוך נפלאות ישותם וינועו מהפוטנציאל לריפוי אל הטרנספורמציה.

לחדש את הקשר או להתנתק?

זהו זמן מעניין עבור רבים מאיתנו בעת שאנו מקבלים הזדמנויות לחדש קשרים עם אנשים בחיינו או להתנתק מהם לגמרי. אין הדבר טוב או רע ואין כל שיפוט לגבי מערכות היחסים הללו, זהו פשוט זמן עבורנו לברוא מערכות יחסים ומצבים שנוח לנו בהם. ולשחרר את אלה שלא נוח לנו בהם. ההחלטה לחדש את הקשר או להתנתק אינה אישית, היא חלק מהרטטים האנרגטיים המשתנים שלנו ובחירה שאפשר שאנו חייבים לקבל, בין אם נרצה או לא. כולנו מקבלים עתה את האפשרות לבחור להיאחז או לשחרר, וההחלטה היא כולה שלנו.

אחד מתחומי הבחירה הקשים ביותר קשור למשפחה וערכתי מספר "קריאות" עבור מטופלים שהתמודדו עם בחירת סוג מערכת היחסים שתהיה להם עם בני משפחה. הבחירה עמה כולנו מתמודדים היא לקבל את האנשים כפי שהם, מבלי לשפוט את ההתנהגות שלהם מעבר למה שהיא. הבחירה קשה במיוחד כאשר מדובר בבני משפחה משום שאלה הם האנשים ש"אמורים" לאהוב אותנו ולפעמים הם יכולים לנהוג בדרך מאוד לא אוהבת.

אנו יכולים להשקיע זמן ואנרגיה רבים ולקוות שאנשים יהיו שונים, ינהגו בנו טוב יותר, יאמרו דברים חביבים, יכבדו אותנו יותר. כאשר שהם אינם עושים זאת, אנו לוקחים זאת באופן אישי מאוד. הבחירה העומדת בפנינו היא קלה וקשורה לשאלה האם אדם זה יכול לקחת חלק בחיים שלנו כפי שהוא ברגע זה. האם אנו יכולים לקבל את ההחלטה לקיים קשר ולקבל אותו כפי שהוא ולא לרצות שישתנה? או האם אנו יכולים להתרחק ולהתנתק, להניח להם לקחת חלק בחיים שלנו כפי שהם או לא, ולחוש בנוח עם החלטה זו.

המורים הקשים ביותר הם אלה שמלמדים אותנו שיעורים קשים מאוד. ולכמה מכם היו מורים קשים מאוד בחייכם. אפשר שהיה זמן שבו הייתם חייבים להשלים עם ההתנהגות שלהם. עכשיו יש לכם יכולת בחירה מי ייקח חלק בחייכם, בחירה שמגיעה כאשר אתם נעים אל תוך רטטים אנרגטיים שונים. כאשר הדבר קורה, מערכות יחסים רבות שוב לא יתאימו לאנרגיה שלכם ואתם תראו את הפערים שלא ראיתם בעבר. השבוע, בחנו עם מי אתם מנסים לחדש את הקשר או ממי אתם מנסים להתנתק. אם אתם בוחרים להתנתק, עשו זאת ללא שיפוט, זכרו שכל אדם צועד בנתיב שלו וכאשר אתם מתנתקים מאדם אחד אתם בוראים מרחב לקשר עם מישהו אחר. הכל קורה תמיד על פי סדר אלוהי מושלם וכאשר אתם מחדשים קשר או מתנתקים ללא שיפוט ומתוך קבלה מוחלטת, אתם בוראים הרמוניה בחייכם ואיזון בכל מערכות היחסים שלכם.

המסר של אוריאל

האם פספסתם הזדמנויות?

ביכולתכם לבחור לנצל או לא לנצל הזדמנויות הנקרות בדרככם. כל הזדמנות המוצגת בפניכם היא אפשרות המהווה נתיב פוטנציאלי עבורכם. אתם תמיד יכולים לבחור לקבלה או לבחור במשהו אחר. הזדמנויות מסוימות שבות ומופיעות בעיתוי אחר, אחרות אינן שבות ומופיעות. קיים שיעור בבחירות שאתם מקבלים ובאילו שאינכם מקבלים. אבל אף הזדמנות אינה מתבזזת, משום שכל דבר שאליו אתם מתחברים, תואם לרטט ולאמונות שלכם. הזדמנות אליה לא התחברתם אינה מתבזזת; היא פשוט אינה אפשרית עבורכם באותו זמן.

אל תתחרטו על דברים שלא עשיתם בעבר, זהו בזבוז זמן. מה שלא בחרתם בעבר, לא משפיע על המציאות הנוכחית שלכם. זו הייתה רק אפשרות שלא התקבלה באותו רגע, ודבר אחר נבחר. ההווה בנוי מכל החלטה ובחירה שקיבלתם בזמן שהן הוצגו בפניכם. כל דבר שלא בחרתם היה החלטה שקיבלתם משום שחשתם שהיא אינה נכונה עבורכם או הייתה זו אפשרות שלא התחברתם אליה. אבל לא היה זה "פספוס". הזדמנויות לעולם אינן מתבזזות, הן פשוט מגיעות אליכם שנית בצורה אחרת כאשר אתם מוכנים לכך.

אתם חיים בממלכת הפוטנציאלים, בה כל דבר שאליו אתם יכולים להתחבר הוא הזדמנות באותו רגע. ורק אותם הדברים שאליהם אתם יכולים להתחבר הם אפשריים עבורכם. הבחירות שאחרים עושים יכולות להיות טובות עבורם, אבל אין זה בהכרח הנתיב שלכם. מה שאינכם בוחרים מחזיק בשיעורים חשובים רבים עבורכם במונחים של האמונה והאמון שלכם, הבנת עוצמתכם וצמיחת נשמתכם. כל בחירה שקיבלתם משקפת את המקום בו אתם נמצאים במסע שלכם. דברים רבים מושגים, ושום דבר לא הולך לאיבוד או מתבזז לעולם.

אתם תמיד בוחרים במה שטוב ביותר עבורכם באותו רגע. כאשר תהיו מוכנים לבחור באופן שונה, אתם תבראו הזדמנויות שונות. דבר אינו טוב יותר או גרוע יותר, כל הזדמנות מייצגת כיוון שונה עבור הנתיב שלכם. לכן אין צורך להתחרט על העבר או לקוות שהדברים היו שונים. באותו זמן, קיבלתם את ההחלטה הטובה ביותר שיכולתם לקבל. קבלו החלטות שונות ברגע זה על-ידי כך שתאמינו בעוצמה שלכם, בפוטנציאל האינסופי שלכם ותזכרו שאתם ראויים לטוב ביותר. חגגו את הצלחת ושמחת האחרים ואז בראו את מה שאתם רוצים במציאות שלכם. אז תהיו עדים להזדמנויות האינסופיות שקיימות עבורכם ותבראו את המצבים שיאפשרו אותן.

המסר של אוריאל מרחב אי הידיעה

אתם נמצאים במרחב של "אי ידיעה", כאשר אתם מסיימים שיעור אחד ומתכוננים לאחר, לא מודעים מה יהיה הדבר הבא שיתרחש ולא בטוחים מה הצעד הבא שעליכם לצעוד. זהו מקום רב עוצמה משום שזהו מקום של פוטנציאל בלתי מוגבל ואפשרות טהורה. זהו גם מקום של פחד גדול, כאשר אתם מתייחסים אליו מהרמה הרגשית, כיוון שלשכל שלכם אין דבר אליו יוכל להתחבר, אין זיכרונות עבר במרחב זה ואין רגשות. מה שאתם יכולים לעשות במקום זה הוא בלתי מוגבל; מה שאתם עושים בדרך כלל הוא לצעוד חזרה אל העבר, חזרה אל מה שידוע ומובן.

רבים מהשיעורים שלנו כוללים ריפוי של רגשות ושל הקרמה המשויכת אליהם. אלה הם מקומות שמוכרים לכם מאוד, בהם אתם יודעים מה יהיה הדבר הבא שיקרה משום שכך קרה במהלך תקופות חיים רבות. אתם חיינתם תקופות חיים רבות בהן נשלטתם והודרכתם על-ידי הרגשות שלכם, התגובות הרגשיות שלכם והתוצאות שידעתם שתשיגו באמצעותם. השהייה במרחב "אי הידיעה" מאתגרת אתכם להניח לרוח להוביל אתכם, לשהות במקום שבו קיים איזון בין רגש לרוח ושבבו אתם מסוגלים לבחור את התגובות שלכם. זהו מרחב בו הקרמה אינה קיימת ומרחב שבו אתם יכולים לנוע למקום שבו אתם חדלים לברוא קרמה ומאפשרים לה להסתיים. רגש קיים עדיין, אבל אין דרמה.

המוח יברא דרמה כדי להיות במקום שבו הוא יודע מה יהיה הדבר הבא שיתרחש. מרחב אי הידיעה מאתגר אתכם להגשים את השלב הבא מתוך החלומות והתשוקות שלכם, להגשים את המציאות ממרחב הלב, במקום לברוא מצב רגשי שיהווה את השיעור הבא שלכם. המוח והרגשות זוכרים את העבר, הרוח מכירה רק את ההווה. השלב הבא עבורכם הוא העתיד ואתם יכולים להחליט האם הוא ידמה לעבר או יהיה שונה לגמרי, בהתחשב במה שתבראו מהמוח או מהרוח. בבואכם לקבל החלטה זו, זכרו שקרמה היא חלק מהרגשות שאתם זוכרים.

אתם בוראים בעוצמה כל רגע במציאות שלכם. האם אתם יכולים להשתמש בעוצמה שלכם כדי לברוא שלוה ושמחה ולבטוח שהמציאות שלכם תהיה נפלאה או האם תבראו מן העבר ומכל שיעוריו? זה האתגר העומד בפניכם, עובדי האור, ללמוד זאת כדי שתוכלו להפיץ ידע זה לאנושות. מרחב אי הידיעה הוא המקום בו הפחד עלול להשתלט, להזכיר לכם את חוסר האונים שלכם. אפשרו לרוח להיכנס, שמעו את קולה מזכיר לכם בעדינות שאתם ילדי הבורא, עוצמתיים מעבר לכל דמיון ושאתם מחזיקים ביכולת לברוא מציאות שמשקפת את האלוהות ואת האהבה הבלתי מותנית שהיא זכותכם האלוהית מלידה, אם תתייצבו בשקט במרחב "אי הידיעה" ותמתינו לקול הרוח שידריך אתכם.

צומת הטרנספורמציה

אנו נוטים לחשוב על צמתים בחיינו כעל זמנים שבהם עלינו לקבל החלטות בעלות השפעה חשובה או ארוכת טווח, כגון ההחלטה להינשא, להוליד ילדים, לבחור בקריירה או בנתיב מסוים. או אבני דרך קשות כגון השלמת תואר, נישואים, מוות של אדם אהוב, סיום או התחלה חשובים בחיינו. נכון, כל אחד מהמצבים הללו מסמל צומת חשוב בחיים, אבל אין הם הזמנים היחידים בהם מתרחשת הטרנספורמציה. למעשה, אם נמתין לאירועים משמעותיים אלה שיסמלו את הצמתים בחיינו, אנו עלולים להחמיץ הזדמנויות לשנות את המציאות שלנו. משום שאנו נמצאים בתהליך קבוע של שינוי וכל יום אנו ניצבים בצומת הטרנספורמציה, שבו בחירות רבות מחוברות לכל אפשרות הניצבת בפנינו, וכל אחת מהן בוראת תוצאה שונה.

מטבענו לשפוט דברים כחשובים יותר וחשובים פחות. ואף-על-פי שישנם דברים בעלי רלוונטיות רבה יותר, ביקום כל הבחירות חשובות ולדבר אין יותר או פחות אנרגיה מלדבר אחר. לדוגמה, ההחלטה האם להיכנס או שלא להיכנס לבית קפה בוקר אחד יכולה להיראות חסרת משמעות. אולם אולי משהו שרציתם לפגוש בו כדי לדון בפרוייקט או בעבודה קיבל גם הוא החלטה דומה ופגישה "מקרית" זו תשנה את מהלך חייכם. ולכן החלטה שאולי החשבתם כלא-חשובה הפכה לנקודת מפנה משמעותית מאוד בחיים.

כדי להוקיר במלואה כל הזדמנות שמופיעה בדרכנו, עלינו להיות מודעים לפוטנציאל של כל מצב ולהיות פתוחים לגמרי לכל דבר, ללא שיפוט או התקשרות רגשית. למעשה אנו נמצאים, פשוטו כמשמעו, בצומת טרנספורמציה כמעט בכל יום בחיינו וכל בחירה שאנו מקבלים, כל מחשבה שאנו חושבים וכל פעולה שאנו עושים, יכולות להביא אותנו לשלב הבא במסע שלנו. כיוון שהעמיד נכתב בשעה שאנו חושבים ומדברים והיקום רואה אותנו כמי שיודעים תמיד בדיוק מה אנו רוצים, הטרנספורמציה שלנו מתרחשת כל הזמן. כיצד נוכל להבדיל בין הבחירות החשובות באמת לבין אלה החשובות פחות? אנו יכולים להתחיל בכך שנאמין שכל הבחירות חשובות. אבל אין זה המרכיב הקריטי ביותר. מה שבאמת חשוב הוא שנדע מתי אנו ניצבים על סף שבו טרנספורמציה מהווה שינוי חיים משמעותי ~ הגשמה של חלום, קבלה של מה שאנו רוצים באמת ~ יכולה להתרחש. כיצד נדע שאנו מוכנים לשינוי ומתי הוא מתרחש?

הקריאה לשנות את חייכם מגיעה בשקט, בדרך כלל כתחושה של בלבול, ספק או אי ודאות. שוב אינכם חשים סיפוק בחייכם ורוצים לחולל שינוי. אבל היכן להתחיל? התהליך עלול להיות מאיים. זהו היקום שמזמין אתכם לעבור בשער הטרנספורמציה, לצעוד אל תוך עוצמתכם ולהתחיל לחיות את החיים שאתם רוצים לחיות, חיים שמביאים לכם את השפע, השגשוג, השלווה והאהבה שאתם רוצים. זו התחושה המטרידה שמשמשת כמנוף וכאשר אנו טועים וחושבים שהיא משהו אחר, אנו מתרחקים מהיכולת לשנות וחשים ייאוש וחוסר אונים.

תחושות הבלבול והספק שלנו ביחס למצב חיים יכולות להוביל אותנו לאמונה שקיבלנו החלטות שגויות, שאיננו עוצמתיים, שאיננו מסוגלים לברוא את מה שאנו רוצים או שאנו נתונים לחסדם של כוחות אחרים, שיכולים לכלול אנשים אחרים, את העבר שלנו או את הליקויים שלנו. זהו

מקום עצוב להימצא בו, משום שאף-על-פי שאפשר וקיבלנו את ההחלטות שהביאו אותנו אליו ואנו מרגישים אומללים ומקופחים באמת ובתמים, אנו היחידים שיכולים לשנות את המצב על-ידי שינוי המחשבות, המילים, הגישות והאמונות שלנו ולהתחיל להיפתח לשינוי.

צומת הטרנספורמציה הוא נקודה בה אנו מצויים בכל יום, בכל רגע בחיינו. זו הנקודה שבה אנו תוהים האם עלינו לצעוד צעד נועז בכיוון חדש או להישאר במקומנו. האם נוכל לקחת את הסיכון? האם נוכל להסתכן ולהיות מי שאנו יכולים להיות? האם נוכל לראות אל מעבר למציאות הנוכחית, שהיא למעשה רק רגע קטן על רצף הפוטנציאל שלנו, ולהאמין בעצמנו ובחלומות שלנו? זהו אתגר השינוי, להישאר אמיצים במודעות שלנו לדברים המהווים דוגמאות לפחדים שלנו, ולנוע אל מודעות של שפע, שגשוג, שמחה ואהבה בלתי מותנית.

אגו שיצא משליטה

בקריאות רבות השבוע, שמעתי ממטופלים שהם חשים בלבול לגבי התנהגות האנשים שבחייהם. הם תיארו אנשים כעוסים, קשים, המתעקשים להשיג את מבוקשם, שמתנהגים תכופות כילדים מפונקים ושמסרבים להקשיב לעצות. אנו נמצאים בחלק מעניין של השינוי ואנרגיית האגו מתקשה מעט להתחבר ככל שהרטטים עולים לרמה גבוהה יותר. בניסיון להשיב לעצמו שליטה, האגו בורא דרמה היכן שרק יכול, מנסה למשוך אותנו חזרה אל האנרגיה שלו. האם נצליח להתנגד ולראות את התהליך הזה פשוט כאגו שיצא משליטה?

אנרגיה רבה כל-כך משתנה עכשיו ולפעמים קשה לנו למצוא את המרכז שלנו, אף-על-פי שעשינו עבודה זו במשך זמן כה רב. עם שינויי האנרגיה, אנו עשויים להרגיש עייפים, מרוחקים, מבולבלים ואפילו להעלות במשקל (אני יודעת, אני עליתי). אבל עבור אנשים אחרים, שינויי האנרגיה בוראים פיצול בין האגו והרוח, ובמצב זה הם מתחילים לראות את האגו ואת כל הפחד שהוא יצר בחייהם, פחד שהם הצליחו להסתיר אותו או להתעלם ממנו עד כה. כעת התמיכה נעלמת ואין אפשרות להתחבא. ללא תמיכה האגו מפחד ומנסה למשוך את כל הסובבים אותו חזרה אל המרחב האנרגטי שלו, שם יוכל להתחבר. הדבר נעשה באמצעות דרמה, תוהו ובהו, כעס, מניפולציות, ואלה רק כמה דוגמאות לאסטרטגיה של האגו.

אבל זה לא עובד. המטופלים יודעים שיש להם אפשרות בחירה והם בוחרים להתרחק ולהתנתק. הם אינם מתווכחים, רבים או הופכים מעורבים בדרמה, שאין לה מטרה אחרת לבד מאשר למשוך אותם חזרה אל תוך מרחב אנרגיה שבו הם אינם יכולים להימצא עוד. גם כאשר האדם האחר מתעקש, הם יודעים שהוא רק מבטא את הפחד שלו ויכולים לזוז הצדה ולהניח לאנרגיה לחלוף, מבלי להתחבר אליה, להצדיק את עצמם או להיתפס בדרמה. אגו שיצא משליטה הוא אגו שמבטא את הפחד שלו. כאשר למישהו שחי מנקודת השקפה המבוססת על האגו, אין אף אחד עמו הוא יכול להתחבר ברמה זו, הדבר עלול להוציא אותו מאיזון. והוא ינסה לעשות הכול כדי להתחבר מחדש לאנשים מרמת האנרגיה המוכרת לו.

כך קורה לאנשים רבים מאוד עכשיו, כיוון שהתמיכה באנרגיה של האגו, שהייתה האנרגיה הדומיננטית על הפלנטה במשך זמן כה רב, משתנה. אנשים רבים מרגישים זאת כמוות והם אינם יודעים מה לעשות. לכן הם עושים מה שהם יכולים לעשות, זאת אומרת, מנסים להחזיר את עצמם למרחב שבו הם מרגישים בנוח. אבל מרחב זה שונה משום שהאנרגיה השתנתה ונעה לרטט גבוה יותר. אנו יודעים מה קורה והדבר הטוב ביותר שנוכל לעשות הוא להישאר מנותקים. אנו יודעים שאין דרך חזרה לאחור שביצענו את השינוי, ולכן המתנה הגדולה ביותר שנוכל להעניק לאנשים אחרים היא לסייע להם למצוא את אורם.

המסר של אוריאל שרתו היכן שאתם

רבים מכם שאלו היכן עליכם לעשות את עבודתכם וכיצד תוכלו לשרת אחרים. אתם ממתנינים לרגע הנכון שבו תרגישו שאתם במקום המתאים ולפעמים מאמינים שמקום זה הוא כל מקום אחר חוץ מהמקום שבו אתם נמצאים כעת. כל צעד במסע שלכם מתוזמן ומתוכנן באופן אלוהי ומושלם. אין רגע נכון לבד מהרגע הזה וכל מקום שבו אתם נמצאים הוא המקום שבו אתם יכולים לשרת את עצמכם ואת האחרים.

אתם נושאים את אורכם אתכם לכל מקום, וכל מצב שבו אתם מוצאים את עצמכם הוא מצב שיש לו מטרה ומשמעות עבורכם כמו גם שיעור. השיעור עשוי להיות פשוט, למשל למצוא דרכים להעניק שירות במצב זה, לגלות דרכים כיצד להאיר באורכם בכוונה תחילה. האמונה בתפקיד שלכם כעובדי אור והאמון בשלמות האלוהית של כל הדברים יובילו אתכם לתכלית שלכם בכל מקום שבו אתם נמצאים בכל רגע, אפילו אם אינכם מבינים אותה.

האמונה שהעבודה הרוחנית מתרחשת בהקשרים רוחניים היא אמונה ישנה שפג תוקפה. מטרת השינוי היא להביא אור לעולם, וכדי לעשות זאת עליכם להיות במצבים ובמקומות שבהם האור שלכם דרוש ומשמש כשיעור, כלימוד וכריפוי עבורכם. התהייה האם אתם במקום הלא-נכון וכיצד תוכלו לשרת במקום זה רק מגבירה את הספק והבלבול. במקום זאת, בקשו מהיקום שיראה לכם כיצד תוכלו לשרת, את התכלית האלוהית עבור אורכם באותו מקום ותמצאו שלוה והשלמה.

תקופת השירות שלכם בכל מצב עשויה להיות קצרה או ארוכה, בהתחשב במה שבחרתם. זכרו שאתם בוראים-שותפים של המציאות שלכם ושהיקום עוזר לכם לברוא את מהות השירות שלכם. אין טעויות ואין שגיאות ולכן כל מצב הוא הזדמנות מושלמת להעניק שירות, ללמוד, להירפא ולצמוח, וברגע שתעשו זאת אתם תנועו לשלב הבא. השבוע, אם אתם תוהים מדוע אתם נמצאים במקום מסוים, במערכת יחסים מסוימת או בסביבה כלשהי, שאלו כיצד תוכלו לשרת במסגרתם. אז הקשיבו לתשובה אשר תאיר לכם את התכלית שלכם במצב זה ותוכלו לנוע קדימה בביטחון, בידיעה שאתם יכולים לשרת היכן שאתם.

המסר של אוריאל להתמודד עם האמת

ככל שהמודעות שלכם ביחס לעצמכם כישויות רוחניות גוברת, אתם רואים את הצד האנושי בדרך שונה והמודעות לאמת שלכם מתרחבת. תכופות הדבר עשוי לכלול את הדברים שאינכם אוהבים ביחס לעצמכם, משום שעכשיו אתם רואים את התחומים שבהם חסרה לכם אמונה או שבהם לא עשיתם שימוש בעוצמתכם. יישוב האנושיות שלכם למול הרוחניות שלכם עשוי להיראות לעתים כאתגר בלתי אפשרי. כיצד תוכלו לשנות את מה שאינכם אוהבים ולהפוך למי שאתם רוצים להיות במידה רבה יותר, כאשר דומה שישנם דברים רבים כל-כך שאינכם אוהבים? כיצד תתמודדו עם האמת שלכם ותשתמשו במידע לתועלתכם?

האמת שאתם רואים עשויה להיות היעדר אהבה ושפע, פחד או בלבול גדולים. היא עשויה להיות תקופת חיים מלאה בבחירות נטולות עוצמה, חוסר שמחה והרמוניה או אי קבלה של דברים שרציתם או הצטרחתם מאנשים אחרים. אתם עשויים לראות היכן קיבלתם את אותה החלטה שוב ושוב, על אף הידע וההבנה הרוחניים שלכם. אתם עשויים לראות את הקשיים שחוויתם וכיצד בראתם אותם. האמת שהבורא רואה היא שלמותכם, את הבחירות שקיבלתם ברמת הנשמה כדי ללמוד שיעורים של חמלה, עוצמה ואהבה בלתי מותנית כלפי עצמכם וכלפי אנשים אחרים.

האמת מתגלה לעיניכם כאשר אתם מוכנים לראותה ולשנותה. היא מגיעה כתזכורת למצב בו לא ניצבתם בעוצמתכם, שבו חשתם פחד או בלבול או ששכחתם את אלוהותכם. היא לא מגיעה כדי להזכיר לכם את ליקוייכם, אף-על-פי זה מה שאתם עשויים לראות. כאן אתם יכולים למצוא את השלמות שבליקוי הנתפס, את השושנה שבין מה שנראה כערמה של חושים. זו הבנה עוצמתית מאוד שיכולה לשחרר אתכם מתקופת חיים של התנסויות שבהן רציתם ללמוד את שיעור האמת. כאשר אתם יכולים לראות את האמת, אתם מוכנים להפוך מודעים לעוצמתכם. אמת העבר אינה אמת ההווה. האמת מתגלה לעיניכם כאשר אתם מוכנים ליישב את השיעורים שלכם ולברוא מציאויות חדשות.

כאשר האמת מתגלה, היו עדינים כלפי עצמכם. אין זו בחירתכם המודעת להיות חסרי אונים; זהו שיעור המלמד אתכם כיצד לקבל את עוצמתכם. אין זו בחירתכם המודעת להיות בפחד; זהו שיעור המלמד אתכם לשוב ולהתחבר למקור ולאהבה הבלתי מותנית. זו אמת המהות שלכם וכאשר אתם רואים אותה אתם מוכנים לידע שאמת זו מביאה. זה הרגע שמשחרר אתכם מן העבר, מהפחד, מהספק ושמכניס אתכם אל השלווה שמעבר להבנה. האמת קיימת כדי שתוכלו לראותה, להכיר בה וללמוד ממנה. אז אתם מסוגלים להשתמש בעוצמתכם בדרך חדשה ולברוא מציאות חדשה. כך האמת משחררת אתכם וכאשר אתם עושים זאת למען עצמכם אתם בוראים רטט של אמת שהאנושות יכולה לחוות אותו וללמוד ממנו.

על החוקים האוניברסליים

רבות נכתב על שני חוקים אוניברסליים, חוק המשיכה וחוק השפע. אנשים רבים מאמינים שאם הפכו מיומנים בכל הקשור לשני החוקים הללו, הם יבראו את מציאות חלומותיהם. אבל התוצאות לא תמיד עונות על הציפיות או שפשוט אינן מגיעות. אז הם מתאכזבים וחושבים שהחוקים לא עובדים או שהם עושים דבר-מה לא כשורה. כדי לעבוד עם חוק אוניברסלי, אנו חייבים להבין את כל החוקים ולעבוד עמם, וישנם לפחות שניים-עשר. אלה הם עקרונות שמושלים באנרגיה שאנו מהווים חלק ממנה. איננו יכולים להימנע מהחוקים הללו, לעקוף אותם או להתעלם מהם. הם נוכחים תמיד ובכל יום בחיינו אנו עובדים עמם, במודע או שלא במודע. כאשר אנו לומדים ומבינים אותם ומזדהים עמם במודע, אנו יכולים לברוא את השמחה, השלווה והשפע שאנו רוצים.

החוק החשוב ביותר הוא חוק האחדות האלוהית. אם האנושות הייתה מבינה ומיישמת חוק זה, היה השלום שורר על פני האדמה, משום שהיינו מבינים שכולנו אחד, שכולנו מחוברים למקור, שלכל אחד מאיתנו גישה לאותה עוצמה ושכולנו עוצמתיים. ושהאנרגיה שלנו משפיעה על כל אחד אחר ולכן כל שאנו אומרים, חושבים, עושים ומאמינים הוא בעל השפעה על כל השאר. אין פעולות, מחשבות או מילים חסרות משמעות.

חוקי השפע והמשיכה ידועים היטב לכולנו. על פי חוק השפע אנו יודעים שיש שפע בכל הדברים. למעשה, יש לנו שפע בכל הדברים, כל הזמן, אף-על-פי שאפשר ששפע שאנו רוצים לא מצוי בדינו. חוק המשיכה קובע שאנו מושכים את כל שנכנס אל תוך חיינו, בהתבסס על האנרגיה שלנו. כך המציאות שלנו היא פשוט השתקפות של האנרגיה שלנו, והדבר כולל את האנשים והמצבים בחיינו. שני החוקים הללו פועלים עם חוק הרטט, הכל רוטט ברמה ייחודית משלו ואנו יכולים למשוך אלינו ולחוות שפע רק בדברים שרוטטים ברמה שלנו. אנו חייבים להעלות את רמת הרטט שלנו כדי לשנות את מה שאנו מושכים. אנו יודעים מהי רמת הרטט שלנו על-ידי הערכת הדברים שמתרחשים בחיינו והאנשים אותם אנו מושכים אל חיינו.

אפילו אם אנו מביעים כוונה ומצהירים על רצוננו, היקום מגיב אלינו ואנו חייבים להיות מוכנים לפעול על פי הכוונה שלנו. זהו חוק הפעולה. אם לא נבצע את הפעולה ההכרחית בדרך אל הרצונות שלנו, דבר לא יקרה. ולכן אנו יכולים להביע כוונה למשרה נפלאה, אך אם לא נבצע את הפעולות הנכונות, כגון שליחת קורות חיים או התקשרות עם אנשים שיכולים לסייע לנו, אפשר שלא נראה תוצאות.

כיצד המאמצים שלנו זוכים בגמול? חוק הפיצוי קובע שמה שאנו מקבלים מתבסס על מה שאנו נותנים ושהגמול שלנו יכול להיות כפול ומכופל. לכן, אם אנו מוכנים להתאמץ לטובת השגת הכוונות שלנו, אנו נזכה בגמול בדרכים רבות. הדבר נכון גם לגבי הפעולות שאנו מבצעים ביחס לאנשים אחרים. כל חביבות שלנו זוכה בגמול, כמו גם כל כעס או פחד. לפעמים הגמול הוא כספי, פעמים אחרות אנו יכולים לזכות בגמול בדמות מתנות או מאמצים של אנשים אחרים. לכן חשוב לא לבקש אף פעם כסף, משום שאנו מפוצים בדרכים שמברכות אותנו בהתאם לצרכים שלנו.

ייתכן שאנו עושים כל שביכולתנו ודבר אינו קורה? לפעמים זהו שיעור בסבלנות, אבל אנו חייבים גם לקחת בחשבון את חוק הסיבה והמסובב, הקובע שלכל מעשה יש תוצאה, לכל פעולה יש תגובה. לכן התרומה האנרגטית שלנו, בצורת המחשבות, המילים, האמונות והפעולות שלנו היא כה חשובה. אם אנו עובדים כדי להגשים דבר-מה, וכל שאנו עושים אינו תואם למה שאנו רוצים לברוא, התוצאה תהיה השתקפות של מה שאנו עושים, לא של מה שאנו רוצים.

אנו תמיד יכולים לדעת בדיוק היכן אנו נמצאים במסע הרוחני שלנו על-ידי כך שנתבונן במציאות שלנו, וזהו חוק ההתאמה. כל דבר בעולם החיצון שלנו הוא השתקפות של העולם הפנימי שלנו. אם יש לנו שמחה, שלוה ושפע, אזי אנו מאוזנים, רוחנית וחומרית. אם אין זה המצב, כל מקום בו חסר לנו דבר-מה, מראה לנו היכן איננו מאוזנים בתוך עצמנו. כאשר אנו מוכנים לעשות את העבודה הפנימית, המציאות החיצונית שלנו תשקף לנו את התוצאות. "כפי שבפנים ~ כך בחוץ".

כל אחד מאיתנו נמצא במסע רוחני אישי והנתיב שבחרנו משתקף בשיעורים שלנו. איננו יכולים להשוות את השיעורים שלנו לאלה של אנשים אחרים, משום שהשיעורים שלנו קשורים לצמיחה הרוחנית שלנו. ואיננו יכולים לשפוט שיעורים של אנשים אחרים או את "הביצועים" שלהם, משום שאיננו יכולים לדעת מה באו ללמוד. חוק היחסיות קובע שכל דבר בהתנסות החיים שלנו קשור רק אלינו. כאשר אנו מבינים חוק זה, תצטמצם הנטייה שלנו לשפוט אנשים אחרים כטובים יותר או כטובים פחות מאיתנו, כמי שיש להם יותר או פחות משיש לנו וכן הלאה. הכל יחסי למסע האישי של האדם ולמה שהגיע לעשות וללמוד בתקופת החיים הנוכחית.

כאשר השגנו רמה מסוימת של צמיחה והבנה רוחנית, אנו מעלים את הרטטים האנרגטיים שלנו. זו הבטחת היקום לנו, ההארה תמיד נגישה. זהו חוק ההתמרה התמידי של האנרגיה, אנו חיים ביקום דינמי שבו הכל נתון ללא הרף לשינוי וכאשר אנו מעלים את הרטט שלנו, אנו הופכים אנרגיה זו נגישה לכל אדם אחר.

האם התנסויות החיים שלכם מתרחשות על פי דפוס כלשהו? האם שמתם לב לכך שכל שלוש, חמש או שבע שנים אתם חווים את אותם שיעורים? זהו חוק המחזוריות. ממש כפי שיש עונות, יום ולילה, מזג אוויר חם וקר, יש מחזוריות גם בחיינו. השיעורים שלנו מתרחשים על פי מעגלים של למידה וצמיחה, וכאשר אנו מוכנים לשיעורים חדשים, אנו מפעילים מצבים מסוימים. מודעות למחזוריים או לדפוסים הללו יכולה לעזור לנו להתכונן לשיעורים ולהיות מודעים אליהם כאשר הם מתרחשים.

שני החוקים האחרונים הם חוקים כלליים, אשר כמו חוק האחדות האלוהית, הם חשובים בכל מידה. חוק הקוטביות קובע שלכל דבר יש את הדבר המנוגד לו, וכך יש חושך ואור, חיובי ושלילי, רוחני וחומרי. אנו בוחרים במה אנו מתמקדים והדבר משתקף במה שמתרחש במציאות שלנו. כאשר די אנשים יבחרו להתמקד באור, זו תהיה האנרגיה השלטת על הפלנטה. אם אנו ממוקדים יתר על המידה בחומריות, איננו יכולים להיות ממוקדים במידה שווה ברוחניות. מציאת אותו מקום ניטרלי ~ היכן שהכל מצוי באיזון ~ היא אחת מהמטרות של השתתפותנו בתהליך השינוי הגלובלי.

חוק המגדר משתקף בכל חלק של העולם, משום שלכל דבר יש היבט גברי והיבט נשי. אנו נושאים הן אנרגיה נשית והן אנרגיה גברית ואיננו יכולים להחשיב אנרגיה אחת כחשובה יותר מן האחרת. אנו כאן כדי להביא איזון לאנרגיה הנשית ולאנרגיה הגברית, כך שנכבד את שני ההיבטים. כאשר נאזן את האנרגיות הללו בתוכנו, אנו נאזן אותן עבור האנושות כולה ונהיה מסוגלים אז לכבד את הנשי והגברי ולברוא הרמוניה לכול.

החוקים האוניברסליים הם ניטרליים ונטולי פניות לחלוטין. הם קיימים עם או ללא המודעות שלנו אליהם, ואנו עובדים עמם, במודע או שלא במודע, בכל רגע בחיינו. כאשר אנו מכירים ומבינים אותם, אנו יכולים להשתמש בהם כך שיתמכו ברצונות ובכוונות שלנו, כדי לברוא את החיים שאנו רוצים, משום שהם קיימים כדי לתמוך בנו ולסייע לנו לברוא את גן העדן על פני האדמה בחיינו שלנו ועבור הפלנטה.

מדוע הריפוי חשוב

החוקים האוניברסליים מושלים בכל היבט של המציאות, מגיבים לכל מחשבה, אמונה ופעולה שלנו. בין אם אנו משתמשים בהם במודע או מופתעים על-ידי מה שחוזר כבומרנג אל תוך חיינו כתוצאה מההשלכות האנרגטיות שלנו, החוקים הם נוכחות קבועה ואיתנה, והם עובדים עמנו כדי לברוא את האמת שאנו מאמינים לגבי עצמנו. כאשר אמת זו מבוססת על העבר הפגוע שלנו, אנו בוראים מציאות שמשקפת את הפצעים שלנו. לכן חשוב שנבצע עבודת ריפוי לפני שנתחיל להשתמש בחוקים האוניברסליים במטרה לברוא, משום שאנו נמשיך פשוט לברוא עוד מן העבר במקום מציאות שונה.

השיעורים שלנו הם חניכה המאפשרת לנו לעשות שימוש בעוצמה שלנו ולגלות את אותם מקומות המחייבים תשומת לב וריפוי. עבודה זו ~ שמשמעותה התייחסות לתחומים בחיינו בהם אנו חווים כאב, פחד וספק ~ מאפשרת לנו ליישב ולשחרר את הפצעים שלנו. ללא מאמץ זה אנו נברא מתוך מה שלדעתנו אפשרי ומתוך הפחדים שלנו במקום מהפלאי. עבודת הריפוי מעלה את הרטטים האנרגטיים שלנו, בוראת אפשרויות רבות יותר לשינוי.

אנו מאמינים שאפשרי להתמקד במה שאנו רוצים ושרצוננו אכן יתגשם. הדבר נכון באופן חלקי. אולם אם אנו רוצים להיות בזרימה ולחוות הגשמה קלה בחיינו, אנו חייבים להיות מוכנים להירפא ולעבוד על כל הדורש ריפוי. מסיבה זו קורה תקופות שהדבר אותו אנו מבקשים לשנות, הופך גרוע יותר לפתע פתאום. כל שחוסם אותנו, ושואלי חסם אותנו במשך שנים ואף תקופות חיים, מתגלה לעינינו. האם נוכל לראות אל מעבר לבעיות המיידיות ולמצוא את הברכות שבהן: הזדמנות לשנות את הרטטים האנרגטיים שלנו ולצעוד אל תוך הגשמה קלה, תוך שימוש במלוא הפוטנציאל של החוק האוניברסלי?

החוקים האוניברסליים עובדים באופן פשוט מאוד, אבל אין משמעות הדבר שקל לעבוד עמם. משום שהם ניטרליים, הם מגיבים ואינם שואלים שאלות. כאשר אנו מעלים את הרטט שלנו במידה מספקת ורוצים לעבוד עם החוקים האוניברסליים, עלינו גם להסכים לבצע את עבודת הריפוי שיש לעשות כדי לעבוד עמם במודע ובדרכים שמגשימות את מציאות החלומות שלנו. אם תרגלתם הגשמת שפע או משיכה של דברים שאתם רוצים ולא הצלחתם, חשבו מה עליכם להבין, לרפא ולשחרר? עשו את העבודה הפנימית שלכם והחוקים האוניברסליים יתגמלו אתכם במציאות חלומותיכם.

האמפתיה החדשה

לעובדי אור רבים יש יכולות אמפתיות חזקות שמאפשרות להם לחוש באנרגיה של אנשים אחרים. הדבר מקשה עליהם לדעת האם הרגשות שייכים להם או למישהו אחר. זו עשויה להיות יכולת שקשה להבינה ולעבוד איתה. במשך שנים רבות, אנשים אמפתיים לא רק חשו ברגשות של אנשים אחרים, הם גם עיבדו אנרגיה רגשית זו, התמירו רטטים נמוכים יותר לגבוהים יותר במטרה לסייע ולשמר רטטים אנרגטיים עבור האנושות. כעת איננו חייבים לעשות זאת עוד וקיים סוג חדש של אמפתיה שנגיש לכולנו.

עיבוד אנרגיה למען אנשים אחרים ועבור העולם היה הדרך שבה החזקנו באור בו באנו לתמוך עד אשר האנושות תהיה מוכנה לשינוי הגלובלי. במשך תקופת החיים הזאת ובמשך תקופות חיים קודמות עשינו זאת עת שירתנו כמורים, כמרפאים, כקדושים וכלוחמים. החזקנו באור למען אחרים כדי להזכיר להם את אלוהותם ואת החיבור הרוחני שלהם. עשינו זאת גם לנוכח ענישה, התעלמות והתעללות. עתה הרטטים האנרגטיים גבוהים דיים ואנו יכולים להחזיק באור שלנו ולאפשר לאנשים אחרים לעשות זאת גם כן.

המדריכים שלי אומרים לי שאנרגיה שלילית רבה מאוד משתחררת בזמן הזה, שאין באפשרותנו להתמיר אותה כפי שעשינו בעבר ושהרטטים האנרגטיים הועלו במידה מספקת המאפשרת לאנשים אחרים להתחבר לרטטים הגבוהים כפי שלא היו מסוגלים לעשות בעבר. שוב הם אינם זקוקים לנו כדי שנתמיר את האנרגיה שלהם ולנו קשה עתה מדי לעשות זאת. כל שעלינו לעשות הוא להתמקד באור שלנו ולאפשר לו לזוהר. אלה שנמשכים אליו, אלה אשר מוכנים לרטט הזה, ימצאו אותנו.

אמפתיה חדשה זו קלה הרבה יותר עבורנו, משום שבשעה שהיא מחייבת שנחזיק באורנו, היא אינה מחייבת שנעבד אנרגיה עבור אחרים, וכך אנו יכולים לשמור על רמות האנרגיה שלנו ולאפשר לאחרים למצוא אותנו במקום לעמוד לשירותם. כאשר אנו מאפשרים להם למצוא את אורם, אנו מאפשרים לאחרים לגלות ולבטא את עוצמתם. כפי שהמלאך הנעלה אוריאל אומר לי, עלינו להראות לאחרים את מתג האור ולהניח להם להדליקו. האמפתיה החדשה הזאת מאפשרת לנו לתרגל אמפתיה רחומה בשעה שאנו נותרים מנותקים ומאפשרים לאחרים למצוא את עוצמתכם. זו דרך הוויה נפלאה והוקרה לעבודה שעשינו. השבוע, חשבו עבור מי עיבדתם אנרגיה. האם תוכלו לזוז הצדה ולהפסיק לעבד אנרגיה עבורם, להאיר באורכם ולהניח להם למצוא את אורם בתוך עצמם? זו דרך חדשה שבה אנו יכולים להשתמש ביכולות האמפתיה שלנו, המאפשרות לכולם לחוות את הרטטים החדשים ולמצוא את מקור ההתעצמות האישי שלהם.

אוריאל מרפא סוף הקוטביות

בעת ששנת 2008 קרבה לסיומה, אנו יכולים להיות גאים בכברת הדרך שעשינו. הייתה זו שנה בה שינינו תפיסות, הענקנו הגדרות חדשות ושונות למציאות, למדנו לקבל והתעלות מעל למיקוד שלנו בהפרדה שבעולם החומרי ועברנו למיקוד שמשלב את הרוחני עם החומרי. הייתה זו עבודה קשה והגשמנו רבות. עם המעבר לרמות ולרטטים שונים של הוויה וגישה לממדים חדשים התחוללו שינויים גדולים במציאות שלנו ובנו עצמנו. ממדים חדשים אלה מכילים אנרגיה שונה מאוד מזו אליה היינו רגילים והם יוצרים בחירות והזדמנויות אינסופיות. בקנה מידה גדול, זהו סופה של הקוטביות ותחילת החיבור. אף-על-פי שאנו שמחים לקראת שינוי זה, לסוף הקוטביות יש השלכות משמעותיות על דרך החשיבה, הדיבור, הפעולה והחיים שלנו.

סוף הקוטביות הוא סוף ההפרדה ואנו מסוגלים לשוב ולהתחבר למקור ברמות שמעולם לא חוונו בעבר. זהו סוף חיים של תקווה ומעבר לקבלת אחריות כלפי הבריאה שלנו והטרנספורמציה שלה. זהו סוף השיפוט, הביקורת וההשוואות ומעבר להיותנו מודעים לחשיבות של כל נתיב אישי כחלק מהמסע הקולקטיבי. זהו סוף חוסר האונים וזוהי הזדמנות להיות עוצמתיים. כל הדברים הללו אפשריים אם נבחר בהם על-ידי כך שנאפשר לקוטביות להסתיים ונזכור שכולנו אחד. איזו הזדמנות נפלאה היא זו לאנושות להכיר באלוהות הקיימת בכולם.

סוף הקוטביות משחרר אותנו מפרדיגמת הקורבן בצלה חיינו במשך עידנים רבים של התנסות האנושות על כדור הארץ. בעוד שבעבר הרגשנו שאין לנו ברירות, שאחרים "גרמו" לנו לעשות דברים, ש"אולצנו" לדרכי הוויה או חסרנו שליטה, כעת יש לנו הזדמנות לשנות חשיבה זו ולחזק את זכותנו הרוחנית מלידה שהיא שמחה, שלווה ואהבה ללא תנאי בחיינו. כפי שאנו יודעים, כאשר אנו משנים את דרך ההוויה שלנו, אנו מתנתקים מאנרגיות שאינן מצויות ברמה חדשה זו ושבים ומתחברים לאנרגיות אחרות. אנו יכולים לבחור לעשות זאת ולכבד בחירות של אנשים אחרים בנתיבם. עם סוף הקוטביות אנו מכירים בעוצמה שבכולם ומכבדים בחירות של אנשים אחרים. אנו מבינים שאנשים אחרים אינם מסוגלים לאלץ אותנו לעשות שום דבר ~ ואנו איננו יכולים לאלץ אחרים לעשות שום דבר גם כן.

קוטביות היא המיקוד המרכזי של העולם בו אנו חיים. אנו מתארים אנשים אחרים כעשירים יותר או עניים יותר מאיתנו, שמצבם טוב יותר או גרוע יותר משלנו, שיש להם תכונות וכשרונות רבים או מעטים יותר. אנו מריעים לאדם שרץ הכי מהר ומרחמים על המפסיד. אנו מעריצים את העשירים והמפורסמים ורוצים להיות כמותם. ללא הקוטביות, אין חשיבות לאף אחד מהדברים הללו. אנו מכירים באלוהות המולדת שבכל אדם ויודעים שכל אדם תורם את חלקו לשלם ושכל חלק חשוב. תרומתו של אחד אינה גדולה יותר או קטנה יותר מזו של האחר. וחשוב ביותר, ללא הקוטביות אנו הופכים לאחד וכולנו זהים. האם אנו מוכנים לנטוש את הצורך שלנו בגיבורים ובדמויות לחיקוי, שקיים במסגרת הקוטביות?

סוף הקוטביות הוא גם סוף הקרמה, מחזורים קרמתיים וחוזי נשמה ותחילת ההגשמה באמצעות הבריאה. חוינו את סוף חוזי הנשמה והקרמה כסוף מערכות יחסים ואנרגיות שמיצו את עצמן עבורנו. הקוטביות מגדירה חליפין רגשי זה כדרך שבה אנו מבקשים לנקום או לכפר על פגיעה שפגעו בנו אחרים. ללא הקוטביות אין סיבה לקרמה, משום שאין אנרגיה שמניעה את הקרמה.

סוף הקוטביות הוא תחילת האהבה הבלתי מותנית, המקום בו אנו נטולי שיפוט כלפי עצמנו וכלפי אנשים אחרים. אך אהבה בלתי מותנית מתחילה בחיינו שלנו ואנו חייבים להחליט האם אנו עומדים להמשיך ביחסי השנאה/אהבה עם עצמנו, במסגרתם אנו עושים את הנזק הגדול ביותר. כיצד נוכל לקבל את אלוהות ושלמות הכול אם איננו מאמינים שאנו אלוהיים ומושלמים? זהו סופן של האנרגיות החשוכות ביותר שחוינו בהיסטוריה שלנו, מלחמה, רצח עם, אפליה ורדיפה של אחרים בשל גזעם, מינם, תרבותם ומוצאם הלאומי. ללא הקוטביות אנו מבינים שאנו "האחר" ושהוא אנו. האם נוכל להיות האור שברצוננו לראות בעולם ולהנהיג באמצעות דוגמה אישית ותרגול רוחני? אנו חייבים לעשות זאת אם ברצוננו להשתתף ביציאה ההמונית מהקוטביות ואל החיבור.

היכולת שלנו לקבל את סוף הקוטביות תקבע את השלב הבא בנתיב האישי והקולקטיבי שלנו. ככל שאנו מתחברים יותר, הנכונות שלנו לחיות במסגרת ממד האהבה הבלתי מותנית, בה אנו מתרגלים את הידע הרוחני שלנו שמאפשר לנו לצעוד אל תוך הרטט הגבוה יותר של המאסטריית הרוחנית והחיים הפלאיים הופכת למציאות החדשה. זוהי טרנספורמציה משמעותית שמזמינה אותנו להכיר באלוהות שלנו וללמוד להעריך את עצמנו במסגרת הנפלאות שלנו. זהו מנהג רוחני חדש לכולנו, מנהג שמחייב מאיתנו לדבר ולפעול בהתאם. הנכונות שלנו לברוא את סוף הקוטביות, משום שבראנו את המרחב לאנרגיה הזאת, היא שתאפשר לו להתגשם ולצמוח אל תוך התודעה החדשה, לדרך הוויה חדשה עבור האנושות. זהו כרטיס הכניסה שלנו אל ממד ההוויה החדש והוכחה שאנו זוכרים ומוכנים עתה להיות "בבית" על כדור הארץ.

סוף השיפוט

בזמן הזה ביכולתנו לברוא גן עדן עלי אדמות, משום שעובדנו אנרגיה, ניקינו פרדיגמות ישנות ואנו מוכנים עכשיו לקבל דרכי הוויה חדשות. גמול אחד שלנו הוא סוף הקוטביות, האנרגיה של או/או, טוב יותר/גרוע יותר. הקוטביות נחווית על הפלנטה כשיפוט. היא הדרך באמצעותה אנו מפרידים את עצמנו אלה מאלה, על-ידי כך שאנו צופים בכולם מבעד לעדשות ההבדלים שבינינו. אך ללא הקוטביות אין שיפוט, כפי שאין הפרדה. האם אנו יכולים ללמוד לחיות ללא שיפוט? אנו יכולים, אם אנו מוכנים להבין עד כמה השיפוט הוא חלק מהמחשבות, הפעולות וחיי היום-יום שלנו ולשנות את החשיבה שלנו.

כיצד אנו שופטים אחרים? בשל צבע עורם, המגדר שלהם, צבע עיניהם או שערם, באיזו אוניברסיטה למדו, איזה סוג משרה הם מחזיקים, האם היו אסירים בעבר, האם הם גרושים, רווקים או נשואים, הרשימה ארוכה. אתם יכולים לומר שכך אנו מתארים אנשים, אך כל אחד מהתיאורים הללו נושא שיפוט וזה המקום בו אנו נכנסים אל תוך הטריטוריה של הקוטביות. זה המקום שבו אנו מפרידים את עצמנו מאנשים אחרים ומקתלגים אותם על פי מי שאנו חושבים שהם בהתבסס על השיפוט שלנו אותם.

השיפוטים שלנו הם אוטומטיים, מבוססים על שנים של חשיבה ודעות נלמדות. ושיפוטים יכולים להוביל לדברים רבים, כגון אפליה, דעות קדומות, פשעי שנאה והתרחקות. בעולם של ימינו לא עולה על הדעת שאדם לבן לא יתרועע עם אדם מגזע אחר או מתרבות אחרת, ואף-על-פי-כן היה זמן שבו היה הדבר מקובל מבחינה חברתית. כאשר אנו משחררים שיפוט, אנו מאמצים אנרגיות גבוהות יותר של קבלה, סבלנות וחיבור. במסגרת האנרגיות הגבוהות הללו, איננו יכולים לדגול בקוטביות משום שהאנרגיות הגבוהות מזכירות לנו שכולנו מחוברים, שכולנו אחד ושכולנו אותו הדבר.

סוף השיפוט מתחיל באופן שבו אנו שופטים את עצמנו, משום שכמו בכל התרגולים הרוחניים, אנו חייבים להתחיל בעצמנו, לקבל את עצמנו, להתייחס בסובלנות אל עצמנו ולזכור שגם אנו מחוברים אל המקור שלנו. במקום זה של חיבור אנו נזכרים שהנתיב שלנו אינו מוגבל ומלא אפשרויות. כל שאנו רוצים יכול להיות שלנו כאשר אנו נמנעים מלשפוט את מי שאנחנו ואת מה שיש לנו, ומתמקדים בחלומות ובחזון שלנו לחיינו. השבוע, חשבו על השיפוט שלכם כלפי אנשים אחרים וכיצד הם משקפים את השיפוט שלכם כלפי עצמכם. האם אתם מרגישים נחותים, לא ראויים או חסרי ערך? שחררו את הקוטביות מחייכם כדי שתוכלו ליהנות מהברכות של היקום הנדיב וליהנות מהשלווה והשמחה חסרות התקדים הנובעות מזכירת החיבור שלכם.

המסר של אוריאל אמת הידיעה שלכם

כאשר אתם מגבילים את הידיעה שלכם למה שאתם יכולים לראות לנגד עיניכם, הראייה שלכם מוגבלת לחלק קטן של מציאות אדירה שנגישה לכם. כל הגבלה שאתם חווים היא חלק קטן מפוטנציאל גדול הרבה יותר לחייכם. כל שאתם מאמינים שהוא אמת, אם הוא מתבסס על עולם החומר, הוא השתקפות של הידיעה שלכם ולא של האמת הרוחנית שלכם. האמת של מה שאתם יודעים מוגבלת כאשר אתם מאמינים למה שענייניכם רואות ולמה ששכלכם מאמין. היא מתרחבת כאשר אתם מרחיבים את הראייה והחשיבה שלכם כך שיכללו את האפשרות שישנם נתיבים רבים הנגישים לכם במגוון ממדים, ושכל אחד מכיל למידה, צמיחה, ריפוי וטרנספורמציה, בהתחשב במה שאתם מאפשרים לעצמכם לדעת.

האם אתם רואים את המציאות בה אתם חייכם כאמת? למעשה היא אשליה שנבראה על-ידי האמונות והמחשבות שאפשרתם לעצמכם לאמץ. וללא התשוקה לטרנספורמציה והבחירה בה, היא מוגבלת לאותן אמונות ומחשבות. כאשר אתם מקבלים את הטרנספורמציה, אתם מרחיבים את היכולת שלכם לדעת ולראות, והדבר מאפשר לכם לברוא אשליה חדשה שמשקפת את ההבנה החדשה שלכם. החיים החומריים שלכם הם מסע דרך שלבי האשליה, בעת שאתם תובעים לעצמכם מחדש את אור הנשמה שלכם שצומצם במשך שנים רבות אינספור של כאב ועצב.

אילו יכולתם לראות את מסע נשמתכם, הייתם רואים נתיבים אינסופיים, שכולם מובילים אל האור, וכל נתיב מכיל היבט שונה של האשליה שלכם. נתיבים אלה רוטטים כולם באנרגיה שונה וכל אחד מהם נגיש לכם. אבל הנתיבים אליהם יש לכם גישה הם אלה שנמצאים בממלכת הידיעה שלכם ~ האם אתם יודעים ומאמינים במה שאתם יכולים לראות ובמה שתואם לאמת החומרית שלכם, או האם אתם יודעים את שלא ניתן לדעת, מאמינים בבלתי נראה ומאמינים באמצעות האמת הרוחנית שלכם?

אתם יכולים לבחור לחוות חיים מלאים בשמחה או בסבל, מלאים בשפע הקיים בכל הדברים הטובים או במחסור, בשלווה ובאהבה או בפחד. כל היבט של חייכם נברא מאמת הידיעה שלכם, מהמידה שבה אתם מאמינים במגבלות שלכם ובאשליות שבראתם מהן. אין הגבלה לאשליות שאתם יכולים לברוא עבור מסע הנשמה שלכם וכאשר אתם יודעים שזו האמת, יש לכם את היכולת לבחור בבלתי ידוע, לראות מעבר לחומר ולזכור שאתם עוצמתיים בכל דרך. ושלעולם אינכם לבד במסע שלכם, אתם נתמכים ומודרכים בכל צעד בדרך, וה"בית" הוא השלב הבא בנתיב שלכם.

סוף הנטישה

קיימת דרך הוויה חדשה הנגישה לנו, דרך שבה אין לנו בררה אלא לזכור שאנו מחוברים אל המקור ואלה אל אלה. הדבר מאפשר לנו לשוב ולהיזכר, לשוב ולהתאחד כמשפחה קולקטיבית של האנושות על פי התרשים האלוהי שלנו, לחזור ולהיערך עם הטבע האלוהי שלנו, לשחרר את עצמנו מחובות ומפצעים עתיקים ולהשיב את עצמנו לכדי שלמות רוחנית. כל הדברים הללו מושגים באמצעות סוף הקוטביות, בו אנו מסירים את האמונות והפחדים שלנו מפני נטישה.

בתקופת החיים הנוכחית, רבים מאיתנו חוו נטישה ברמה רגשית, באמצעות המשפחות שלנו ובאמצעות אינטראקציות עם אנשים שלא יכלו לקבל אותנו כפי שאנו. אך יש סיבה עמוקה יותר לתחושות הנטישה שלנו שמתחילה לפני שנולדנו, כאשר הנשמות שלנו עזבו את "הבית" הרוחני ובאו לכדור הארץ למסע נוסף. אנחנו יודעים שכל מסע של תקופת חיים הוא ניסיון לחזור הביתה אל הבורא שלנו, לגבור על האמונה האנושית שלנו שננטשנו. זוהי חוויה אשר מוליכה אותנו בדרכים עקלקלות מהקוטביות אל החיבור.

בתקופות החיים הרבות שלנו נאבקנו ברעיון שאנו נפרדים מאלוהים, לא ראויים לאהבת האלוהים ולא מסוגלים לקיים מערכת יחסים משמעותית עם הבורא שלנו. אנו מבקשים להחיות מערכת יחסים זו באמצעות הרגשות שלנו, מחפשים אנשים אחרים שיאהבו ושיעריכו אותנו, שיראו לנו שאנו ראויים לאהבה ושיאחדו אותנו שוב עם זיכרון האהבה הבלתי מותנית שלנו. אך משום שאנו חשים שננטשנו על-ידי מקור האהבה שלנו, אנו בוראים קוטביות בתוך מערכות היחסים הרגשיות שלנו. ואנו מרגישים בודדים, לא מוגנים ולא אהובים על-ידי האחד שאוהב אותנו יותר מכפי שנוכל לדמיין.

עם סוף הקוטביות, יש לנו הזדמנות לזכור אהבה בלתי מותנית, למצוא אותה בתוך עצמנו ולהתאחד מחדש עם המקור. אלה אפשריים באמצעות ההתעוררות המחודשת שלנו לידיעה הפנימית שאלוהים מעולם לא נטש אותנו, שאנו אלה אשר יצאו למסע זה, שהתנדבו לצאת כדי שנוכל ללמוד כיצד לשוב ולהתחבר. כמו הבן הסורר שבתנ"ך, אנו נוטשים את הבית שלנו, מחפשים אחר הנתים האישי שלנו ואז מבינים שכל מסע מחזיר אותנו שוב הביתה. כאשר אנו מסיימים את הקוטביות, אנו מוצאים את הדרך הביתה, לאהבה הבלתי מותנית שמחכה לנו וזוכרים שאנחנו האהבה שאנו מחפשים.

המסר של אוריאל ריפוי להבה תאומה וחיבור מחדש עמה

חוזי הנשמה שלכם כוללים ריפוי וסיומת, שחרור מתקופות חיים של קרמה באמצעות הסליחה. כאשר אתם חווים חוויה שתכליתה להעניק ריפוי, הדבר קורה עם מישהו עמו יש לכם חיבור נשמה חזק. ובזמן הזה, הדבר נחוה במסגרת מערכות יחסים בין להבות תאומות, נשמות עמן התגלגלתם בעבר ושמהן נפרדתם בתחילת הזמן ושעמן ניסיתם לשוב ולהתחבר במשך תקופות חיים רבות. בזמן כלשהו פניתם לנתיבים שונים ועכשיו אתם יכולים לבחור לשוב ולהתחבר, להיות יחד, או להמשיך במסעות נפרדים. אתם אמורים להיות יחד ברגע זה אך האופן שבו כל אחד מכם בוחר קובע האם יתרחשו חיבור מחדש או היפרדות סופית.

כל נשמה בוחרת בנתיב במסע אל האור. יש שבוחרות בנתיב הקצר ביותר, אחרות בוחרות בנתיב ארוך הרבה יותר. בנוגע להבה התאומה שלכם, תשוקת הנשמה שלכם יכולה להיות לברוא ריפוי ולשוב ולהתחבר, אך הבחירה שלה עשויה להיות שונה. ובמסגרת התהליך הזה קיים הזיכרון שלכם של תקופות חיים רבות שבהן נפגשתם כדי לברוא הזדמנות זו. בכל תקופת חיים אתם התכוונתם למפגש ולאפשרות של ריפוי וחיבור מחדש, אבל הצד השני בחר בנתיב אחר. לכן הבטחתם לנסות שוב, בתקופת חיים מאוחרת יותר. מסע הריפוי שלהם אינו מושלם והם זקוקים לתקופות חיים נוספות, להתנסויות ולהזדמנויות נוספות כדי לקבל את הריפוי והחיבור המחודש.

אפשר שאתם זוכרים תקופות חיים שבהן היו לכם הזדמנויות לשוב ולהתחבר ברמת הנשמה. הזיכרון הרגשי שלכם זוכר את הכאב והאכזבה ואת התקווה שתקופת החיים הבאה תהיה שונה. אתם בוראים כל הזדמנות להישאר יחד משום שאתם משתוקקים להגשמה הרגשית שאתם מחפשים ברמה האנושית ולסגירת המעגל ולחיבור מחדש שאתם רוצים ברמת הנשמה. אף-על-פי שאפשר שאתם מאמינים שהלהבה התאומה שלכם היא היחידה שיכולה לספק ריפוי זה, אתם נמצאים ברטט חדש ויכולים להזמין להבה תאומה חדשה שתחלוק את המסע שלכם, ולשחרר את האחרת לנתיב שלה.

היו לכם תקופות חיים רבות עם הלהבות התאומות שלכם, כולן הזדמנויות לחיבור מחדש. בכל אחד מהמסעות הללו אתם הבטחתם זו לזו לחזור כדי להשלים את המעגל אך אין משמעות הדבר שאתם תשובו ותתחברו ושתנוע קדימה יחד. כאשר אתם מעלים את הרטט שלכם, אתם נמצאים בנתיב חדש אל האור ואל השלמות. הלהבה התאומה שלכם יכולה להצטרף אליכם, או שלא. אתם יכולים למצוא את השלמות הרגשית והרוחנית בתוך עצמכם ולברוא חוזי נשמה חדשים עם להבה תאומה שמתאימה לרטט שלכם. העניקו לעצמכם את מתנת הריפוי וסגירת המעגל, אפשרו לאחרים להשלים את מסע הריפוי שלהם ואפשרו לעצמכם למצוא את השמחה והסיפוק שאתם רוצים עם נשמה שמוכנה לחלוק מסע זה אתכם.

לרפא את הקוטביות שבפנים

השלמנו מעגל במסע האנושות מהפרדה לאינטגרציה, ממיקוד מוחלט בחומרי לאינטגרציה מחודשת של הרוחני ומהקוטביות לחיבור. אנו יכולים לראות את השפעות הקוטביות בעולם בו אנו חיים, אבל האתגר הגדול ביותר שלנו בהתגברות על הקוטביות הוא לברוא איזון פנימי, לרפא ולשחרר את אותם תחומים בחיינו בהם אנו חווים את עליות ומורדות החיים, את רגעי השמחה והעצב, ולזכור מי אנחנו ואת המשימה האמיתית שלנו שהיא מאסטריות רוחנית.

כל מקום בו אתם נמצאים על גבי רכבת ההרים של הרגשות שלכם ברגע זה, זה המקום בו אתם חווים קוטביות. הקוטביות היא כמות מוגזמת של אנרגיה כלשהי, וההפך מהקוטביות הם החיבור-מחדש והניטרליות, כאשר אנו זורמים ולא חווים תנודות עצומות בכיוון כלשהו. כל היבט של חייכם שאינו מצוי ברטט השמחה והאהבה ללא תנאי מצביע על המקום בו אתם יכולים לבחור בחיבור על פני הקוטביות, באיזון על פני התווה ובוהו, לשנות את חשיבתכם ולברוא חיבור לרטט הקסום שהוא הייעוד האמיתי שלכם. אנו בוחרים לחוות כאב כדי להזכיר לנו את הצורך להתחבר-שוב, אבל יש דרך קלה יותר לברוא נתיב זה.

כל אחד מאיתנו הוא היבט של הבורא, ניצוץ של תודעה אלוהית, שיחד בוראים את החוויה השלמה של האלוהים על כדור הארץ. בחרנו בקוטביות כחזון היותנו מנותקים ועכשיו הזמן לחזור הביתה, לזכור את אותו ניצוץ פנימי של הבורא, להתחבר עמו מחדש ולהפוך אותו למיקוד בחיינו. אין צו אלוהי שקובע שעלינו לסבול; במקום זאת, קיים צו אלוהי שקובע שאנו יכולים ליהנות מהחיים, להעריך את יופי הבית הארצי שלנו וללמוד מהשמחה במקום מהכאב. אבל כל אחד מאיתנו חייב לקבל בחירה זו בעצמו.

כמשפחה אנושית אנו מוכנים לרגע זה, משום שכבר חווינו כל חוויה אפשרית של הקוטביות ואת כל הכאב הכרוך בכך. קיימות אפשרויות בלתי מוגבלות, אלה שאנו רואים ואלה שנכנסות למודעות שלנו כאשר אנו הופכים את החיבור מחדש לברירה הראשונה שלנו. באותו רגע, ניתנות לנו הזדמנויות בלתי מוגבלות בנתיב שלנו ואנו יכולים לבחור באפשרויות השמחות, השלוות והקסומות ביותר אשר יביאו את גן העדן הארצי אל חיינו, ירחיקו אותנו מרטט הקוטביות ויביאו אותנו אל החיבור מחדש ואל האהבה הבלתי מותנית. כאשר אנו עושים זאת למען עצמנו, אנו מאפשרים זאת לאנושות כולה.